

วิทย์ สราญรมย์

ปีที่ 18 ฉบับที่ 73 ตุลาคม - ธันวาคม 2559

กระทรวงการต่างประเทศ

www.mfa.go.th

วารสารวิทย์สุรางค์มัย

สถานีวิทยุสราญรมย์ขอน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระพร
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

วิทย์สู่รากบุญมัย

สวัสดีค่ะ

ท่านผู้อ่านที่เป็นแฟนพันธุ์แท้ของวารสารวิทยุสราญรมย์คงจะสังเกตได้ตั้งแต่ฉบับแรกกว่าวารสารฯ ฉบับนี้แตกต่างจากเดิมไปค่อนข้างมาก แต่ในแง่เนื้อหาแล้วเรายังคงมุ่งเน้นการนำเสนอเรื่องราวจากประสบการณ์ตรงของนักการทูตหรือบุคคลในแวดวงต่าง ๆ ที่มีได้จำกัดเพียงการต่างประเทศเท่านั้น วารสารฯ ฉบับที่ 73 ยังคงนำเสนอภาพกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อให้ความต่อเนื่องจากฉบับที่ 70 ซึ่งเป็น “ฉบับต้อนรับประชาคมอาเซียน” และฉบับที่ 71 ที่รวมเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับอาเซียนไว้มากมาย นอกจากนี้ เรายังมีบทความเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามที่เขียนโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมัตถ์วินัย) รวมทั้งเรื่องสนุก ๆ เกี่ยวกับ “ค้ายาง” จากนักเขียนรับเชิญของเรา “คุณโตมร ศุขปรีชา” ซึ่งเป็นทั้งนักเขียน นักคิด นักแปล และคอลัมนิสต์ที่มีงานชุกมากที่สุดคนหนึ่งของการ

สำหรับผู้ชื่นชอบการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการต่างประเทศ ก็ขอเชิญค้นหาความน่าสนใจของประเทศคาคัสสถานจากบทความที่เขียนโดยอดีตเอกอัครราชทูต ณ กรุงอิสตันบูล และร่วมภาคภูมิใจกับบทบาทของประเทศไทยในฐานะประธานกลุ่ม 77 วาระปี 2559 รวมทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย ซึ่งเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่สะท้อนแนวคิด “การต่างประเทศของประชาชน” ได้เป็นอย่างดี

ทีมงานของเราอยากทราบว่า ท่านคิดอย่างไรกับวารสารวิทยุสราญรมย์ในรูปแบบใหม่นี้ และหวังว่าจะได้รับทราบความเห็นของท่านไม่ว่าจะผ่านช่องทางใด...

พบกันใหม่ฉบับหน้า...พร้อมสาระและความน่าสนใจของการต่างประเทศในทุกมิติค่ะ

ดร. จิน

(ชลธิ์ จันทรรัชกุล)
บรรณาธิการ

สารบัญ

กระทรวงการต่างประเทศจัดกิจกรรม
“รวมพลังแห่งความภักดี”
ทั้งในและต่างประเทศ

สืบสาน...สมานมิตร
กษัตริย์กับการต่างประเทศ
ของไทย

โอกาสของไทย
ในความร่วมมืออาเซียนด้าน
การท่องเที่ยว

วัฒนธรรมอาหาร
สานสัมพันธ์
ไทย - จีน

สงกรานต์
สายน้ำแห่งวัฒนธรรมร่วม
ในอาเซียน

ความสัมพันธ์
ระหว่าง
ไทย - เวียดนาม

58

เรื่องของ
ค้างคาวอย่าง

ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของ
คาชคสถาน

64

82

ไทยกับบทบาท
ประธานกลุ่ม 77

ดอกไม้ประจำชาติ
ในประเทศมาเลเซีย

90

98

ชาวบ๊วแก้วร่วมมอบกำลังใจ
แก่นักกีฬาบอลเลย์บอลหญิง
ทีมชาติไทย

2nd Asia Cooperation
Dialogue Summit
ความสำเร็จของไทยในเวทีโลก

108

“ความสามัคคีนั้น อาจหมายความว่าเห็นชอบเห็นพ้องกันโดยไม่แย้งกัน
ความจริงงานทุกอย่างหรือการอยู่เป็นสังคมย่อมต้องมีความขัดแย้งกัน ความคิดต่างกัน
ซึ่งไม่เสียหาย แต่อยู่ที่จิตใจของเรา ถ้าเราใช้หลักวิชาและความปรองดองด้วยการใช้
ปัญญา การแย้งต่าง ๆ ย่อมเป็นประโยชน์ หากมีรากฐานของความคิดอย่างเดียวกัน
รากฐานของความคิดนั้นคือ แต่ละคนจะต้องทำให้บ้านเมืองมีความเป็นปึกแผ่น”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

พระราชทานแก่ผู้เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ฯ

เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2517

“พลัง แห่งความ **รัก**”

รวมพลังสามัคคีของคนไทยทั่วโลก

กระทรวงการต่างประเทศจัดกิจกรรม “รวมพลังแห่งความภักดี” ทั้งในและต่างประเทศ

กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ ในราชวงศ์จักรี สำหรับกิจกรรมภายในประเทศ จัดเมื่อวันอังคารที่ 22 พฤศจิกายน 2559 ณ บริเวณลานน้ำพุ กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีนางบุษยา มาทแล็ง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เป็นผู้นำข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในการถวายสัตย์ปฏิญาณตน แสดงความจงรักภักดี

บริเวณลานน้ำพุ กระทรวงการต่างประเทศ

ภาพประวัติศาสตร์ของ
การรวมพลังความจงรักภักดี
ของชาวบิวก้าวที่มีต่อสถาบัน
พระมหากษัตริย์ไทย

และร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี
ส่วนกิจกรรมในต่างประเทศจัดขึ้นระหว่าง
วันที่ 18-22 พฤศจิกายน 2559 ซึ่งสถาน
เอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่เป็น
เจ้าภาพจัดร่วมกับชุมชนไทยในต่างประเทศ
โดยมีเอกอัครราชทูต/กงสุลใหญ่เป็นผู้กล่าวนำ
การถวายสัตย์ปฏิญาณ และร้องเพลง
สรรเสริญพระบารมีเบื้องหน้าพระบรม
ฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระปรมินท
รมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร แสดงให้
เห็นความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนไทย
ที่แม้จะอยู่ส่วนใดของโลกก็ยังคงจงรักภักดี
ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์มิเสื่อมคลาย

ภาพบรรยากาศในต่างประเทศ

ชุมชนไทยใน
ต่างประเทศเข้าร่วม
กิจกรรมกันอย่าง
พร้อมเพรียง

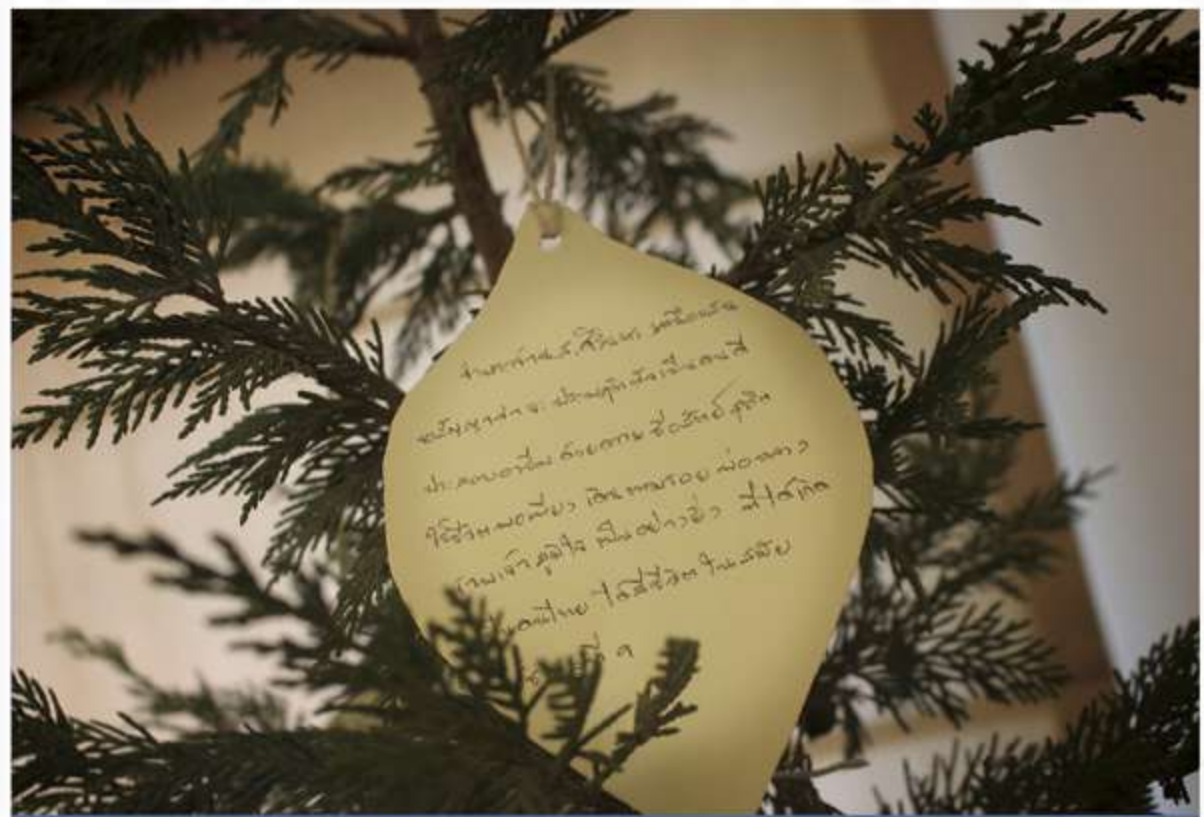
ทุกคนร่วมกัน
ถวายสัตย์ปฎิญาณตน
แสดงความจงรักภักดี
และร่วมกันร้องเพลง
สรรเสริญพระบารมี

ไม่ว่าคนไทยจะอยู่ส่วนใดของโลก
ก็ยังคงจงรักภักดีต่อสถาบัน
พระมหากษัตริย์มิเสื่อมคลาย

"...เราจะประพฤติปฏิบัติ
ตามรอยพระยุคลบาท
น้อมนำพระราชดำริตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
มาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต
เพื่อร่วมกันนำพาประเทศไทย
ไปสู่อนาคตที่ยั่งยืนสืบต่อไป"

สืบสาน สมานมิตร *Furthering the Bonds of Friendship*

พระราชกรณียกิจด้านการต่างประเทศของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
His Majesty King Bhumibol Adulyadej's Royal Activities for International Relations

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสด็จประพาสต่างประเทศเป็นปฐมฤกษ์เมื่อปี พ.ศ. 2500-2501

His Majesty King Bhumibol Adulyadej's role as Head of State and also took personal trips to various countries around the world.

On 16th August 1954, His Majesty King Bhumibol Adulyadej accompanied by Her Royal Highness Princess Galyani Vadhana, his elder sister, presided over the State Banquet in honour of King Norodom Sihanouk, King of Cambodia, at the Ananta Samakom Throne Hall.

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๔ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงมหิศวรินทราธิราช (พระยศในขณะนั้นคือ พระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา) ในการถวายเลี้ยงพระภิกษุสงฆ์และพระภิกษุสามเณรที่วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร

On 16th August 1954, His Majesty King Bhumibol Adulyadej accompanied by Her Royal Highness Princess Galyani Vadhana, his elder sister, presided over the State Banquet in honour of King Norodom Sihanouk, King of Cambodia, at the Ananta Samakom Throne Hall.

สืบสาน...สมานมิตร กษัตริย์กับการต่างประเทศของไทย

กระทรวงการต่างประเทศจัดนิทรรศการ “สืบสาน...สมานมิตร” ณ อาคารนิทรรศน์รัตนโกสินทร์ ระหว่างวันที่ 28 พฤศจิกายน 2559 – 6 มกราคม 2560 เพื่อเทิดพระเกียรติและน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ด้านการเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ และเผยแพร่ให้สาธารณชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้รับทราบถึงบทบาทอันสำคัญยิ่งของสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยในการเจริญความสัมพันธ์กับต่างประเทศ นับตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนมาถึงรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

นิทรรศการที่ทำให้ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
ได้ร่วมเดินตามรอยพระราชกรณียกิจ
ด้านการต่างประเทศของกษัตริย์นักการทูต

บรรยากาศภายในงานมีการนำเสนอเนื้อหา
หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย
สิ่งของ วัตถุทัศน สื่อการเรียนรู้แบบ interactive
ทำให้ผู้เข้าชมทั้งตื่นตาตื่นใจและได้รับความรู้
ไปพร้อม ๆ กัน

กรุงเทพมหานคร เมืองที่มีผู้มาเยือน มากที่สุดแห่งปี 2559

จัดอันดับโดย : มาสเตอร์การ์ด

โอกาสของไทย ในความร่วมมืออาเซียนด้าน

การท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือเป็นเศรษฐกิจภาคบริการดาวเด่นที่กำลังเติบโตของอาเซียน ชาติอาเซียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยภาคการท่องเที่ยวมีส่วนแบ่งของ GDP อาเซียนประมาณร้อยละ 4.6 ทั้งยังก่อให้เกิดการจ้างงานร้อยละ 3.2 ของการจ้างงานทั้งหมด นอกจากนี้ภาคการท่องเที่ยวยังช่วยส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจทางอ้อมด้วย เช่น การก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ธุรกิจการผลิตสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกัน เป็นต้น

ในการประชุมรัฐมนตรีท่องเที่ยวอาเซียนครั้งที่ 17 (17th Meeting of ASEAN Tourism Ministers หรือ M-ATM)

เมื่อเดือนมกราคม 2557 มีการรายงานว่าอาเซียนยังคงเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วโลก ในปี 2556 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในอาเซียนถึง 99.2 ล้านคน เพิ่มขึ้นกว่าปีก่อนประมาณร้อยละ 12 นอกจากนี้ องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) ยังเปิดเผยด้วยว่า อาเซียนมีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวสูงกว่าร้อยละ 10 และมีแนวโน้มเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงครอบคลุมทั่วถึงในภูมิภาค ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าในปี 2563 อาเซียนจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากกว่า 397 ล้านคน

ขณะที่ภาพรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยปี 2556 ขยายตัวถึงร้อยละ 19 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาถึง 26.7 ล้านคน สร้างรายได้มูลค่า 1.17 ล้านล้านบาท ซึ่งถือว่าเกินเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ แม้ว่าช่วงปลายปีจะมีปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง แต่ไทยก็ยังรักษาระดับอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงกว่าอัตราโดยเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่คาดว่าจะเติบโตร้อยละ 6 และเมื่อเทียบกับทั้งภูมิภาคอาเซียนแล้วพบว่า ไทยมีส่วนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวสูงถึงประมาณ

ร้อยละ 27 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยสามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวได้ว่า การเป็นประชาคมอาเซียนมีความสำคัญต่อมิติการท่องเที่ยวในฐานะการเป็นจุดหมายปลายทางเดียวกัน (One Destination) ของชาติสมาชิกทั้งภูมิภาค โดยความร่วมมืออาเซียนด้านการท่องเที่ยว

วัฒนธรรม
ที่สืบทอดมาตั้งแต่
อดีตจนกลายเป็น
เอกลักษณ์
ที่โดดเด่นของไทย

มนต์เสน่ห์ของธรรมชาติ
ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว
จำนวนมากทั่วโลก
ให้ต้องมาสัมผัส

ในระดับภูมิภาคจะมี “องค์การการท่องเที่ยวแห่งอาเซียน” (ASEAN National Tourism Organization หรือ ASEAN NTOs) ซึ่งเปรียบเสมือนองค์กรกลางด้านความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีท่องเที่ยวอาเซียน (ASEAN Tourism Ministers หรือ ATM) ประเทศไทยนับว่ามีฐานะของการเป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในภูมิภาค รวมทั้งมีบทบาทสำคัญต่อความร่วมมืออาเซียนด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากปณิธานว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนฉบับที่ 2 หรือ Bali Concord II กำหนดให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและการบิน ทำให้ไทยมีบทบาทโดดเด่นโดยอาศัยจุดแข็งของประเทศและการเชื่อมโยงกับอาเซียนชาติอื่น ๆ

จากแนวทางที่กำหนดไว้ในปณิธานฯ ทำให้ประเทศไทยมีเป้าหมายที่จะเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (Tourism Hub) ของภูมิภาคนี้ ด้วยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้ง ที่อยู่ศูนย์กลางของภูมิภาค ทำให้สะดวก ต่อการเดินทางเชื่อมต่อระหว่างประเทศ ทั้งทางบกและทางอากาศ ทั้งนี้ ยังพบว่า นักท่องเที่ยวจากยุโรป อเมริกา ตะวันออกกลาง หรือแม้กระทั่งจีน ต่างใช้เวลาท่องเที่ยว ยาวนานและท่องเที่ยวต่อไปยังหลายประเทศ และมักจะเลือกไทยเป็นศูนย์กลางการเดินทาง เพราะมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมทางอากาศ ในลำดับที่ 23 ของโลกและเป็นที 2 ในอาเซียน ถือว่าเป็นรอง เพียงสิงคโปร์เท่านั้น

ไทยครองตำแหน่งอันดับ 2
ในเรื่องของความพร้อม
ด้านการคมนาคมทางอากาศ
ในอาเซียน

นอกจากนี้ ไทยยังมีสายการบินต้นทุนต่ำเปิดให้บริการหลายเส้นทางทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศในภูมิภาค ซึ่งบินไปยังจุดหมายปลายทางที่เป็นเมืองต่าง ๆ ของอาเซียน มากขึ้น ขณะที่ทางบก มีการบริการรถโดยสารข้ามประเทศ รวมถึงการเปิดสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว แห่งที่ 4 ตลอดจนการผ่อนปรนจุดตรวจชายแดน นอกจากนี้ ไทยยังสนับสนุนและ ร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการจัดทำวีซ่าเดินทางเข้าในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN Common Visa) ซึ่งคล้ายกับ Schengen Visa ของยุโรปที่มีวีซ่าเดียว แต่เดินทาง ได้ทั่วอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น ASEAN Common Visa มีเป้าหมายที่จะครอบคลุมทั้ง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน โดยไทยและกัมพูชา เป็นประเทศนำร่อง

อาเซียนได้ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว 2554-2558 (ASEAN Tourism Strategic Plan 2011-2015) โดยเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และพัฒนาให้อาเซียนเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ขณะที่ไทยก็ได้จัดทำ “ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2555-2559” และ “แผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีการท่องเที่ยว 2555-2560” เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแผนของอาเซียนและเพิ่มขีดความสามารถให้ไทยสามารถใช้ประโยชน์จากข้อตกลงด้านเศรษฐกิจที่กำหนดให้เปิดเสรีสินค้าและบริการ โดยสาขาการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในพันธกรณีในด้านยุทธศาสตร์ไทยมีแนวทางดำเนินการชัดเจน ได้แก่ การจัดตั้ง Tourism Knowledge Management Center เพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปิดเสรีที่เป็นประโยชน์ในการยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านท่องเที่ยว โดยเฉพาะ SME เพื่อให้เกิดการพัฒนาเชิงนวัตกรรม การวางแผน และการบริหารพื้นที่ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ รวมถึงการสร้างและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงกันในอาเซียน

กล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ทั้งในด้านการนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ การสร้างงานให้กับคนท้องถิ่น เศรษฐกิจการท่องเที่ยวในอาเซียนมีแนวโน้มที่สดใส ตามแนวทางการร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน ซึ่งประเทศไทยนับว่ามีจุดแข็งและความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว เพื่อเก็บเกี่ยวประโยชน์จากความร่วมมือของอาเซียน และจากการขยายตัวของเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในภูมิภาค

ธรรมชาติที่สวยงาม
วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์
ผู้คนที่เป็นมิตร ทำให้ไทย
มีศักยภาพที่จะพัฒนา
เป็นศูนย์กลางด้าน
การท่องเที่ยวของอาเซียน

ผู้เขียน: น.ส. สิริยา จิตรแห่ง นักศึกษาสำนักวิชาจีนวิทยา
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และ น.ส.ศิริดา บวลนุ่น นักศึกษา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะฝึกปฏิบัติงาน
ที่กองเอเชียตะวันออก 3 กรมเอเชียตะวันออก
กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2558

วัฒนธรรม
อาหาร
ล้านนา
ไทย-จีน

ไทยและจีนมีความผูกพันที่ใกล้ชิดกันมา
ยาวนาน การเดินทางไปมาหาสู่กันของคนไทย
และคนจีนทั้งเพื่อการเจริญสัมพันธไมตรี
และการค้าขายมีมาแต่โบราณกาล และด้วย
ความสัมพันธ์ฉันญาติมิตรได้นำไปสู่การเรียนรู้
และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกัน
อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อมีชาวจีนโพ้นทะเล
อพยพเข้ามาในประเทศไทย ลักษณะที่เปิด
กว้างและสนใจในวัฒนธรรมต่างชาติของ
สังคมไทย ทำให้คนไทยเรียนรู้และค่อย ๆ
ซึมซับจุดเด่นที่น่าสนใจของวัฒนธรรม แนวคิด
ทัศนคติ และวิถีการดำเนินชีวิตของคนจีน

อาหารเป็นสื่อความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างไทยกับจีน อาหารไทยที่เรารู้จักในปัจจุบันได้รับอิทธิพลไม่น้อยจากอาหารของคนจีนโพ้นทะเลเชื้อสายต่าง ๆ ที่อพยพเข้ามาอาศัยในประเทศไทย เช่น ชาวแต้จิ๋วและจีนแคะที่มาจากทางตอนบนของมณฑลกวางตุ้งของจีน รองลงมาคือ ชาวฮกเกี้ยน และชาวไหหลำจากมณฑลฝูเจี้ยนและมณฑลไห่หนาน ซึ่งเข้ามาตั้งรกรากตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยเฉพาะในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ชาวจีนโพ้นทะเลกลุ่มนี้ได้นำวัฒนธรรมจีนเข้ามาทำมาค้าขายและสิ่งที่ยังคงเหลืออยู่จนถึงทุกวันนี้คือ วิธีประกอบอาหารจีนและเครื่องปรุงวัตถุดิบที่คนไทยนำมาประยุกต์ ผสมผสานกับอาหารไทยและวิธีทำอาหารไทยจนกลายเป็นอาหารไทย ที่มีเอกลักษณ์ของตนเองที่เราคุ้นเคยในทุกวันนี้

“

อาหาร สื่อกลาง
ทางวัฒนธรรม
ที่ทำให้ไทยกับจีน
เข้ากันอย่างลงตัว

”

อาหารจีนตอนใต้นิยมใช้อุปกรณ์ชั้นพื้นฐานเพียง 4 อย่าง คือ มีด เขียง กระทะก้นกลม และตะหลิว ส่วนใหญ่เน้นแป้งและผัด ปรุงรสด้วยซอสและใส่เนื้อสัตว์เพียงเล็กน้อย เช่น กว๊ายเตี่ยว จับฉ่าย และหมั่นโถว ในการประกอบอาหาร ชาวจีนมักเน้นหลักแห่งความสมดุลระหว่างหยินกับหยาง และการใช้เครื่องปรุงหลักที่มีความหลากหลาย เนื่องจากชาวจีนชอบค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ ทุกรูปแบบ อาหารจีนมีกฎเกณฑ์ค่อนข้างแน่นอนในการใส่เครื่องปรุงที่เหมาะสม นอกจากนี้ ชาวจีนมักนิยมทำอาหารมากชนิดในเวลาเดียวกันเพื่อเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงและเวลา เช่น การต้ม จะทำไปพร้อมกับการนึ่งเสมอ อาทิ การนำข้าวไปต้มในหม้อที่มีฝาปิดขณะเดียวกัน จะวางจานใส่ปลาและผักให้นึ่งไปพร้อมกัน

รูปแบบการปรุงอาหาร
ไม่ว่าจะเป็นการผัด ต้ม นึ่ง
ล้วนได้รับอิทธิพลมาจากจีน

คนไทยได้นำความรู้ของอาหารจีนและ
วัตถุดิบเครื่องปรุงอาหารจีนมาดัดแปลงผสม
ผสานเป็นอาหารไทยเชื้อสายจีนอย่างลงตัว
จนในบางครั้งเราอาจหลงลืมไปแล้วว่ามีที่มา
จากการประยุกต์ดัดแปลง เช่น วัฒนธรรมไทย
แต่ดั้งเดิมมักบริโภคเฉพาะผักสดเพื่อแก้มกับ
น้ำพริกเท่านั้น แต่เมื่อคนจีนนำวัฒนธรรมด้าน
การบริโภคผักสุกเข้ามา จึงทำให้เกิดอาหาร
ประเภทผัดผัก อาหารนึ่ง และต้มจืดขึ้น
ซึ่งกลายเป็นอาหารที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย
ในหมู่คนไทย นอกจากนี้ คนไทยได้นำเอาวิธี
การใช้กระทะ การทอดน้ำมัน และการตุน
มาจากชาวจีน โดยนำมาใช้ในการปรุงอาหาร
ซึ่งปัจจุบันเป็นที่รู้จักและนิยมกันอย่างแพร่หลาย
เช่น ก๋วยเตี๋ยว ต้มยำ หูฉลาม กระเพาะปลา
ข้าวต้มก๊วย และโจ๊ก ส่วนใหญ่แล้วอาหารไทย
เชื้อสายจีนดังกล่าวเป็นอาหารที่ได้รับอิทธิพล
มาจากคนกวางตุ้ง ซึ่งมีฝีมือในเรื่องของการ
ทำอาหารจนเป็นสาขาใหญ่สาขาหนึ่งของ
อาหารจีน

อาหารจีนมีวิวัฒนาการมายาวนาน ในสมัยราชวงศ์ฮั่น ชาวจีนเน้นบริโภคผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ที่เลี้ยงไว้และเนื้อสัตว์ที่มาจากการล่า และมีการผลิตสุราและเบียร์ ต่อมาในสมัยราชวงศ์ถัง เกิดความนิยมอาหารที่แปลกใหม่ และช่วยรักษาสุขภาพ รวมทั้งมีการห้ามบริโภคเนื้อตามความเชื่อทางศาสนา ในส่วนของเครื่องดื่ม ความนิยมดื่มชาเป็นที่แพร่หลาย เพราะมีรสชาติดีและมีสรรพคุณทางยา ต่อมาในสมัยราชวงศ์ซ่ง ซึ่งเกิดการปฏิวัติทางด้านการค้าและการเกษตร ทำให้มีผลิตผลอุดมสมบูรณ์ อาหารจีนจึงเริ่มเน้นรสชาติเพื่อความพึงพอใจของผู้บริโภคมากขึ้น เมื่อถึงสมัยราชวงศ์หยวน จีนถูกปกครองโดยชนชาติมองโกลซึ่งมีการไปมาหาสู่กับชาวตะวันตก จีนเปิดรับอิทธิพลการปรุงอาหารแบบตะวันตกเข้ามาใช้ในการประกอบอาหารจีน และเกิดการนำวัตถุดิบต่างชาติมาใช้ เช่น การนำเข้ามันหวานและข้าวโพดจากสเปน เป็นต้น

ทั้งชาวไทยและชาวจีนต่างนิยมรับประทาน 'ข้าว' และ 'ก๋วยเตี๋ยว' เป็นอาหารหลัก

ปัจจุบัน จีนมีเศรษฐกิจดีขึ้นและมีกำลังเงินที่จะจับจ่ายซื้อสินค้านำเข้าคุณภาพดี จีนจึงมีความต้องการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารไปยังจีนอย่างต่อเนื่อง ตัวเลขการส่งออกอาหารไทยไปจีนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงที่ผ่านมาจะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของไทยกับจีนในเรื่องของอาหารและสินค้าเกษตรโดยเฉพาะการส่งออกสินค้าเกษตรไทยสู่ตลาดจีน เช่น ข้าว ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศร่วมกับกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำลังผลักดันให้มีผลสำเร็จเป็นรูปธรรมเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรชาวไทย

ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

อาหารไทยที่ขึ้นชื่อ
และโด่งดังไปทั่วโลก
จนทำให้ทุกคนที่มาเยือน
ประเทศไทยจะต้องมา
ลิ้มลองให้ได้

นอกจากสินค้าเกษตรแล้ว ปัจจุบันนี้ในยุคของสื่อดิจิทัลออนไลน์และการเดินทางไปมาหาสู่กันอย่างรวดเร็ว ชาวจีนเริ่มสนใจประเทศไทยมากขึ้น กระแสความนิยมไทยในจีนได้พัฒนาก้าวหน้าไป ทั้งในด้านภาพยนตร์และละคร โดยดาราและนักร้องของไทยเริ่มเป็นที่รู้จักแพร่หลายเพิ่มขึ้นอย่างมากในจีน นอกจากนี้ ยังมีภาพยนตร์เรื่อง “ไท่จิ้ง” หรือ “Lost in Thailand” ที่ได้ปลุกกระแสประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักไปทั่วจีน ทำให้ความเป็นไทยได้รับความนิยมอย่างมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งส่งผลกระทบตุนในเรืองของการท่องเที่ยว และความนิยมอาหารไทยและผลไม้ไทยในจีน โดยสำนักข่าวซินหัวของจีนได้เคยรวบรวมข้อมูลอาหารริมทางหรืออาหารรถเข็นของไทยและทำการสำรวจความนิยมของนักท่องเที่ยว

ชาวจีนที่เดินทางมาไทย และสรุปผลสำรวจออกมาว่า นักท่องเที่ยวจีนเห็นว่าอาหารไทยอร่อยทุกอย่าง รสชาติไม่ค่อยต่างจากจีนเท่าไรแม้จะเผ็ดจัดจ้านกว่า แต่โดยรวมแล้วเป็นที่พึงพอใจ ทั้งนี้ อาหารไทยที่ชาวจีนนิยมมากเป็นอันดับ 1 เมื่อมาเที่ยวประเทศไทยและต้องกินให้ได้คือ “ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย”

ภาพยนตร์ เรื่อง
“ไท่จิ้ง” หรือ
“Lost in Thailand”
ภาพยนตร์ที่สร้าง
กระแสให้ไทย
เป็นที่รู้จักในจีน

นอกจากนี้ ชาวจีนจำนวนมากยังนิยมผลไม้สดของไทย เช่น สับปะรด ลำไย ทูเรียน มังคุด กัลล้วยไข่ ชมพู่ ทับทิมจันทร์ มะม่วงน้ำดอกไม้ เงาะโรงเรียน ส้มโอ มะขามหวาน มะพร้าว น้ำหอม น้อยหน่า และแก้วมังกร เป็นต้น ส่วนผลไม้แปรรูปจากไทย คนจีนนิยมลำไยอบแห้ง ทูเรียนทอด/อบกรอบ น้ำผลไม้/หัวเชื้อน้ำผลไม้ ลูกอมผลไม้ กัลล้วยอบกรอบ รวมทั้งสินค้าปรุงรสประเภทน้ำจิ้มต่าง ๆ เช่น น้ำจิ้มบ๊วย น้ำจิ้มไก่ ขนมหขเคี้ยวประเภทถั่วอบ ถั่วทอด ถั่วเคลือบหมากฝรั่ง ของกินเล่น (ข้อมูลจากกรมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์)

ด้วยรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์
ราคาถูก มีให้เลือกมากมาย
จึงทำให้ผลไม้ไทย
เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยว
ต้องไม่พลาดอีกเช่นกัน

ร้านอาหารไทยที่ตั้งอยู่ในจีนก็มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มลูกค้าหลักของร้านอาหารไทยในจีนแบ่งได้สามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริโภครายงานที่มีรายได้ค่อนข้างสูง กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีการลองบริโภคอาหารต่างชาติ และกลุ่มชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศจีน แม้ว่าร้านอาหารไทยในจีนมีจำนวนไม่น้อยที่ผู้ประกอบการเป็นคนจีนและต่างชาติ และมีการปรับรสชาติให้ถูกปากคนท้องถิ่น แต่ผู้ประกอบการ

ส่วนใหญ่ได้เน้นบรรยากาศและบริการที่สื่อถึงความเป็นไทย เนื่องจากการที่ชาวจีนมีประสบการณ์ รู้จักและท่องเที่ยวเมืองไทย ทำให้มีความต้องการรับประทานอาหารไทยที่มีรสชาติดั้งเดิม นอกจากนี้ คนจีนรุ่นใหม่ยังชอบที่จะเรียนทำอาหารไทยต้นตำรับ เช่น ต้มยำกุ้ง ผัดไทย ยำวุ้นเส้น ข้าวผัดหมู ซึ่งทำให้หลักสูตรการสอนทำอาหารไทยเป็นอีกธุรกิจที่ไม่น่ามองข้าม เพื่อเป็นการขยายความนิยมอาหารไทยในจีนอย่างต่อเนื่อง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้สานต่อนโยบายของรัฐบาลไทยในการส่งเสริมให้อาหารไทยเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้นภายใต้ต้นนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” (Thai Kitchen to the World) โดยได้จัดเทศกาลอาหารไทยและโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมอาหารไทยในจีนเป็นประจำอย่างต่อเนื่องทุกปี

จากผลสำรวจของสำนักข่าวซินหัว
ชี้วัดว่าผลไม้ไทยได้รับความนิยม
จากชาวจีนเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็น

ตลาดน้ำสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยสมัยก่อนที่อยู่กับธรรมชาติและสายน้ำ

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง และ
สถานกงสุลใหญ่ทั้ง 9 แห่งในจีน (นครกว่างโจว
เมืองฮ่องกง นครเซี่ยงไฮ้ นครซีอาน
นครหนานหนิง นครเฉิงตู นครคุนหมิง
เมืองเฉียนเหมิน และเมืองชิงต้าว) ตลอดจน
สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย ไทยเป
ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมอาหารไทยเมื่อวันที่
16 มีนาคม 2558 เพื่อเฉลิมฉลองการครบรอบ
40 ปีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต
ไทย-จีน ภายใต้ชื่อ “โครงการอบรมการปรุง
อาหารไทย สานสัมพันธ์ฉันมิตรไทย-จีน”
ทั้งนี้ ภายในงานมีกิจกรรมการอบรมการปรุง
อาหารไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายองค์
ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหารไทยที่
เป็นรสชาติไทยแท้ให้กับเชฟมืออาชีพจาก
โรงแรมและภัตตาคารชั้นนำในมณฑลเสฉวน
และนครฉงชิ่ง จำนวน 40 ท่าน โดยการ
อบรมครั้งนี้เน้นให้ผู้อบรมเรียนรู้อาหารไทย
ตั้งแต่พื้นฐานได้แก่วัตถุดิบอาหารไทย การเลือก
วัตถุดิบ ตลอดจนได้ฝึกภาคปฏิบัติจริงใน
การปรุงอาหารไทยจำนวน 13 เมนู เช่น
ต้มยำกุ้ง มัสมั่นไก่ ส้มตำ หมูสะเต๊ะ เป็นต้น
ซึ่งผู้เข้าร่วมอบรมในครั้งนี้ได้มีโอกาสเรียนรู้
อย่างคุ้มค่า และสามารถใช้ความรู้ไปขยาย
ความนิยมอาหารไทยต่อไปในฐานะทูต
วัฒนธรรมอาหารไทย-จีน ซึ่งจะส่งผลดีต่อ
การส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าอาหาร
ของไทยไปจีนและการท่องเที่ยวไทยอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ อาหารจึงถือเป็นสิ่งเชื่อมโยง
ความสัมพันธ์ไทย-จีน ให้ใกล้ชิดมาตั้งแต่ครั้ง
อดีตกาล กระทรวงการต่างประเทศภูมิใจ
อย่างยิ่งที่ได้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม
ผลักดันการทูตเชิงวัฒนธรรมในการสร้าง
ความนิยมไทยและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี
ของไทยผ่านอาหารไทย ซึ่งจะส่งผลดีต่อไปใน
อนาคตไม่เพียงแต่ด้านการค้าที่จะมีการนำเข้า
และส่งออกสินค้าอาหารและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ
ระหว่างกันมากขึ้น แต่ยังเป็นการส่งเสริม
ความสัมพันธ์ในระดับประชาชนด้วย เพราะ
ในท้ายที่สุดแล้ว “ไทยกับจีนก็เปรียบเสมือน
พี่น้องร่วมครอบครัวเดียวกัน” โดยเราต่าง
ก็เป็นชนชาติที่มีความผูกพันทางสายเลือด
และวัฒนธรรมนับพันปี แม้ว่าความสัมพันธ์
ทางการทูตกับจีนในยุคใหม่จะมีเพียงแค่ 40 ปี
แต่ก็มีพัฒนาการที่รวดเร็วและแน่นแฟ้น
มาโดยตลอด ที่สำคัญเราต่างก็เป็นชนชาติที่
“กินข้าวและกินก๋วยเตี๋ยวเหมือนกัน”
วัฒนธรรมอาหารจึงเป็นมิติที่จะกระชับ
ความสัมพันธ์ฉันพี่น้องระหว่างสองประเทศ
ให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้นต่อไปอีกตราบนานเท่านาน

ผู้เขียน: น.ส. สิริยา จิตรแห่ง นักศึกษาสำนักวิชาจีนวิทยา
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และ น.ส.ศิริดา นวลนุ่น นักศึกษา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะที่ฝึกปฏิบัติงาน
ที่กองเอเชียตะวันออก 3 กรมเอเชียตะวันออก
กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2558

วัฒนธรรมแห่ง % สายน้ำ เชื่อมสัมพันธ์

สงกรานต์

สายน้ำแห่งวัฒนธรรมร่วม

ในอาเซียน

เชื่อว่าทุกคนต้องรู้จักเทศกาล“สงกรานต์” เป็นอย่างดีในฐานะของวันขึ้นปีใหม่ไทยที่ตรงกับ ช่วงเดือนเมษายนของทุกปี แต่คงมีน้อยคน ที่จะรู้ว่ายังมีเทศกาลสงกรานต์ในประเทศ สมาชิกอาเซียนด้วย ไม่ว่าจะเป็นลาว เมียนมา กัมพูชา และตอนเหนือของมาเลเซีย ต่างก็มี ประเพณีสงกรานต์เช่นเดียวกัน จึงถือได้ว่า “สงกรานต์” เป็นมรดกร่วมหรืออัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของสังคมอาเซียน โดยมีความคล้ายคลึงกันหลายประการด้วยกัน

“สงกรานต์” มาจากภาษาสันสกฤตว่า “สั-กรานต” มีความหมายสื่อถึงการก้าวย่าง การย้ายหรือเคลื่อนที่ ดังนั้น “สงกรานต์” จึงสื่อถึงการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ศักราชใหม่ หรือ วันขึ้นปีใหม่นั่นเอง การเฉลิมฉลองในประเพณี สงกรานต์ใช้ “น้ำ” เป็นสัญลักษณ์สำคัญ มีการเล่นสาดน้ำกันเพื่อคลายร้อน เนื่องจาก เดือนเมษายนเป็นเดือนที่ประเทศสมาชิก อาเซียนตอนบนมีอากาศร้อนมากที่สุด

เริ่มจากเมียนมา วันสงกรานต์เรียกสั้น ๆ ว่า “เหย่บะแหว่” (คำว่าเหย่แปลว่า “พิธีน้ำ” ส่วน บะแหว่ แปลว่า “เทศกาล”) หรือเรียกว่า “ตะจั้งเหย่ตะเบงบะแหว่” ในเทศกาลสงกรานต์ ชาวเมียนมาทุกวัย ทั้งเด็ก คนหนุ่มสาว คนเฒ่าคนแก่ จะแต่งกายด้วยชุดประจำชาติขึ้นไปสักการะเจดีย์สำคัญ ๆ ของแต่ละเมือง เช่น เจดีย์ชเวดากอง และเข้าวัดทำบุญ เมียนมาให้ความสำคัญกับพระอินทร์ผู้เป็นเทพสงกรานต์ ซึ่งเรียกว่า “ตะจั้งมิง” ต่างจากไทยที่ให้ความสำคัญกับนางสงกรานต์ประจำปี ในอดีตชาวเมียนมานิยมเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน โดยการประพรมน้ำจากขันเงินด้วยใบหว่า ซึ่งเป็นไม้มงคล แต่ระยะหลังก็ได้มีการเล่นสาดน้ำกันคล้ายในประเทศไทยมากขึ้น

สำหรับลาว มีรูปแบบเทศกาลสงกรานต์คล้ายสงกรานต์ของไทยมาก มีการทำบุญ สรงน้ำพระพุทธรูป และเล่นน้ำเหมือนกัน ในช่วงวันเทศกาลเดียวกับช่วงสงกรานต์

ในประเทศไทย คือ วันที่ 14-16 เมษายน วันที่ 14 เรียกว่า “วันสังขารล่อง” ชาวลาวจะทำความสะอาดบ้าน เพื่อปัดกวาดสิ่งไม่ดีในปีที่ผ่านมาออกไปและเตรียมรับสิ่งใหม่ดี ๆ เข้ามา คนลาวนิยมไปจับจ่ายซื้อของและธูปพระพุทธรูปเพื่อไปปักกองเจดีย์ทรายริมแม่น้ำโขง ช่วงเย็นมีการลอยกระทงซึ่งบรรจุใบพลู รูปเทียน ดอกดาวเรือง กล้วย ขิง ข้าวดำ ข้าวแดง ผสมและเล็บของผู้ลอย เชื่อว่าเป็นการปัดเป่าความทุกข์และโรคภัยลอยไปกับกระทง วันที่ 15 เรียกว่า “วันเนา” ในกรณีของเมืองหลวงพระบาง จะมีการแห่รูปเทวดา (ปู่เยอ ย่าเยอ สิงห์แก้ว สิงห์คำ) ที่ชาวหลวงพระบางให้ความเคารพนับถือ นำโดยผู้เฒ่าผู้แก่ หัวหน้าหมู่บ้าน และขบวนพระสงฆ์ วันที่ 16 ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่เรียก “วันสังขารขึ้น” ชาวหลวงพระบางจะทำข้าวเหนียวนึ่งและขนมลูกกวาด และเดินขึ้นพูสีที่เป็นภูเขาสูงกลางเมือง ในระหว่างเดินจะตักบาตรพูสี คือ วางข้าวเหนียวและขนมไว้ตาม

หัวเสาบันไดจนถึงองค์พระธาตุ นอกจากนั้น มีการโยนข้าวเหนียวลงป่าข้างองค์พระธาตุเพื่อเป็นการให้ทาน ในช่วงบ่ายมีขบวนแห่นางสังขารและอัญเชิญศิระท้าวทกบิลพรหมจากวัดเชียงทองไปยังวัดวิชุน มีการสรงน้ำพระที่วัดวิชุน วันถัดไปเป็นการแห่พระบาง พระพุทธรูปคู่เมืองหลวงพระบาง ซึ่งปกติจะประดิษฐานอยู่ที่หอพิพิธภัณฑสถานบริเวณป้อมด้านขวาของพระราชวัง ปีหนึ่งจะอัญเชิญออกมาให้ชาวเมืองสรงน้ำที่วัดใหม่สุวรรณภูมิอาราม เป็นเวลา 3 วัน 3 คืน จากนั้นจะอัญเชิญกลับหอพิพิธภัณฑสถานเหมือนเดิม จะเห็นได้ว่า สงกรานต์ของลาวมีหลายกิจกรรมที่คล้ายกับของไทย เช่น มีการทำบุญ สรงน้ำพระพุทธรูป เป็นต้น

การสรงน้ำพระ
และการรดน้ำดำหัว
ผู้ใหญ่แสดงถึง
อุปนิสัยของชาว
อาเซียนที่นอบน้อม
และโอบอ้อมอารี

ในหลายจังหวัดของไทยที่มีชายแดนติดกับลาวก็มักมีการจัดเทศกาลสงกรานต์ร่วมกัน เช่น ประเพณีสงกรานต์ผูกสายสิญจน์ เชื่อมโยงพระธาตุสองแผ่นดินที่จังหวัดนครพนม การจัดกิจกรรมสงกรานต์ร่วมกันระหว่างลาวและไทย ที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เป็นต้น

ในกัมพูชา เทศกาลสงกรานต์เรียกว่า “โจลชนัมทเมย” มีระยะเวลา 3 วัน ตั้งแต่วันที่ 14-16 เมษายน เช่นเดียวกันกับที่ลาว โดยวันแรกเป็นวันแห่งการทำบุญตักบาตร มีการขนทรายเข้าวัดเพื่อเตรียมก่อเจดีย์ทราย มีการทำบุญในช่วงเช้า และออกมาเล่นสาดน้ำกันในช่วงบ่าย วันที่สองเป็นวันครอบครัว ลูก ๆ จะอยู่กับพ่อแม่ ลูกหลานที่แยกตัวออกไปทำงานหรือมีครอบครัวข้างนอกก็จะกลับมารวมตัวกันที่บ้านเพื่อทำบุญไหว้บรรพบุรุษ มีการให้เงินหรือซื้อเสื้อผ้าใหม่ให้เป็นของขวัญ ส่วนในช่วงหัวค่ำจะช่วยกันก่อเจดีย์ทราย และวันที่สามมีการละเล่นรื่นเริงต่าง ๆ

เช่น การโยนสบู่ เป็นต้น นอกจากนั้น จะมีการสงน้ำพระพุทธรูป และรดน้ำดำหัวญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวเพื่อความเป็นสิริมงคล ซึ่งถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ขาดไม่ได้ในเทศกาลนี้ คล้ายกับสงกรานต์ของไทย นอกจากนั้น ตามเขตจังหวัดติตชายแดนของประเทศไทย เช่น จังหวัดตราด พบว่ามีชาวกัมพูชาข้ามมาร่วมเล่นสาดน้ำกับคนไทยด้วย

ส่วนที่มาเลเซีย เทศกาลสงกรานต์ มักจัดในกลุ่มของชาวมลายูเชื้อสายไทย ในหมู่บ้านตาเซะ อำเภอฮูลูเปรัก รัฐเปรัก เขตตอนเหนือของมาเลเซีย มักร่วมกันจัดงานประเพณีวันสงกรานต์ที่มีการทำบุญตักบาตร การสงน้ำพระ การรดน้ำขอพรจากพ่อแม่ญาติพี่น้องและผู้ใหญ่ที่เคารพเพื่อความเป็นสิริมงคล ส่วนบรรยากาศการสาดน้ำก็เป็นไปอย่างสนุกสนาน โดยมีประชาชนในหมู่บ้านออกมาร่วมกันเล่นน้ำ

การเล่นน้ำแบบดั้งเดิม มีเพียงขันน้ำที่ปรุงด้วยน้ำอบลอยด้วยดอกไม้ที่มักกลิ่นหอม ใช้คู่กับดินสอพอง

สำหรับเทศกาลสงกรานต์ของไทย วันที่ 13 เมษายนนั้นถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย จนมากระทั่งในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อปี พ.ศ. 2483 ที่เปลี่ยนวันปีใหม่เป็นวันที่ 1 มกราคม เพื่อให้เป็นสากลตามประเทศตะวันตก แต่คนไทยส่วนมากยังคุ้นเคยกับวันปีใหม่แบบไทยโดยเทศกาลสงกรานต์ของไทยแบ่งเป็น 3 วัน ได้แก่ วันที่ 13 เมษายน “วันมหาสงกรานต์” วันที่ 14 เมษายน “วันเนา” วันที่ 15 คือ การทำความสะอาดบ้านเรือน การร่วมกันทำบุญ สรงน้ำพระ รดน้ำขอพรผู้ใหญ่ เพื่อเป็นสิริมงคลในการเริ่มต้นศักราชใหม่ ปัจจุบันสงกรานต์กลายเป็นช่วงเวลาสำคัญที่คนที่เดินทางมาทำงานในต่างภูมิลำเนาต่างเผ่ารอให้มาถึง เนื่องจากเป็นวันหยุดยาว ทำให้ได้มีโอกาสเดินทางกลับบ้าน ดังนั้น จึงถือได้ว่านอกจากจะเป็นวันปีใหม่แบบไทยแล้ว เทศกาลสงกรานต์ยังมีความสำคัญต่อสถาบันครอบครัวของไทย และยังเป็นเทศกาลที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยือนประเทศไทยได้เป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน

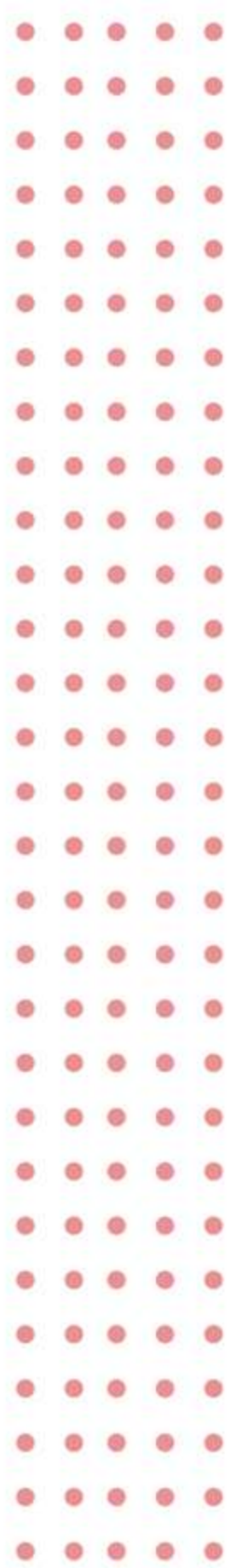
การก่อพระเจดีย์
ทรายกับกุสโลบาย
ความเชื่อในการ
อุปถัมภ์พระพุทธรูป
ศาสนาให้อยู่ยั่งยืน

ประเพณีสงกรานต์กลายเป็นเทศกาลร่วมสำคัญของชาติอาเซียนที่สะท้อนอัตลักษณ์ร่วมทางวัฒนธรรมของอาเซียนสู่สายตาชาวต่างชาติต่างภูมิภาค โดยในปัจจุบันมีการนำประเพณีสงกรานต์ไปเผยแพร่ผ่านกิจกรรมของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ของชาติอาเซียนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกถือเป็นการถ่ายทอดเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียนและเป็นการส่งเสริมการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอาเซียนอีกด้วย

THAILAND - VIETNAM: STRATEGIC PARTNERSHIP

ความสัมพันธ์ ระหว่าง ไทย เวียดนาม

โดย... ดอน ปรมัตต์วินัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ไทย – เวียดนาม
ในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา

วันที่ 6 สิงหาคม 2559 เป็นวันที่ครบรอบ 40 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตไทย – เวียดนาม ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรไมตรีที่สำคัญระหว่างสองประเทศ ตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา ไทยกับเวียดนามมุ่งมั่นรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน และพัฒนาความสัมพันธ์อย่างรอบด้านในทุกระดับ จนความหวาดระแวงในช่วงต้นไปสู่การเป็นมิตรประเทศที่ใกล้ชิด จริงใจและไว้วางใจ

งาน 40 ปี
ความสัมพันธ์
ไทย - เวียดนาม
ณ วิเทศสโมสร

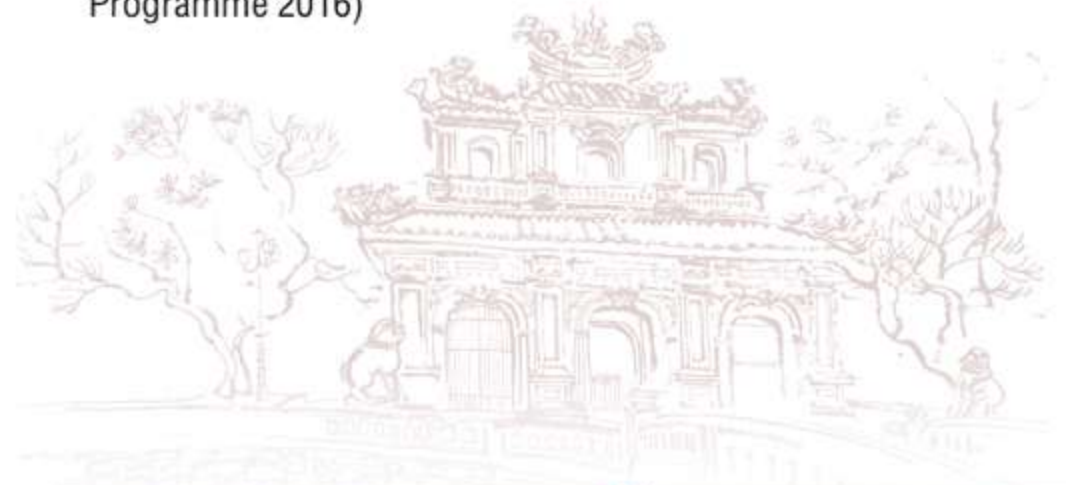

ต่อกันและกัน และล่าสุดได้กลายเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (strategic partner) ในปี 2556 ซึ่งเวียดนามเป็นประเทศเดียวในอาเซียนที่ไทยมีความสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังได้จัดการประชุมร่วมนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ (Joint Cabinet Retreat-JCR) มาแล้วถึง 3 ครั้ง ล่าสุดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2558 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงระดับความสัมพันธ์ที่ก้าวล้ำและเป็นรูปธรรม ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า 40 ปีของความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามนั้น มิได้เป็นเพียงความสำเร็จทั่วไป แต่เป็นความสำเร็จที่มีคุณค่าและน่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง

ความใกล้ชิดระหว่างไทยกับเวียดนามได้สะท้อนในทุกมิติของความสัมพันธ์ด้านการเมืองและความมั่นคง พระบรมวงศานุวงศ์ไทยได้เสด็จเยือนเวียดนาม และมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับสูงของผู้นำอย่างสม่ำเสมอ มีความร่วมมือที่แน่นแฟ้นระหว่างกองทัพ มีการลาดตระเวนทางทะเลร่วมกันแล้วถึง 32 ครั้ง นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังได้จัดประชุมระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอในด้านเศรษฐกิจ การเติบโตของการค้าการลงทุนระหว่างสองประเทศในช่วงที่ผ่านมาได้เป็น

โครงการนำคณะเยาวชน
เวียดนามเยือนประเทศไทย
(Friendship Ambassador
Programme 2016)

เครื่องพิสูจน์แล้วว่า ไทยและเวียดนามไม่ใช่คู่แข่ง แต่เป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่เติมเต็มและเติบโตไปด้วยกัน โดยทั้งสองประเทศมีความต้องการนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่างกันหลายชนิด ซึ่งมูลค่าการค้าไทย-เวียดนามในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเติบโตกว่าร้อยละ 40 และในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มูลค่าการค้าไทย-เวียดนามขยายตัวจากประมาณ 509 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ของเมื่อปี 2538 เป็นเกือบ 13,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2558 โดยเวียดนามถือเป็นคู่ค้าอันดับ 9 ของไทย และมีเป้าหมายที่จะเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างกันให้เป็น 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2563 การเติบโตท่ามกลางสถานะเศรษฐกิจโลกที่ยังอ่อนแอนี้ได้แสดงถึงพื้นฐานความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งระหว่างสองประเทศ

เวียดนามนับเป็นแหล่งลงทุนสำคัญลำดับต้นของไทยที่มีศักยภาพหลากหลายในด้านอุตสาหกรรม ทั้งพลังงาน สินค้าเกษตร/ปศุสัตว์ ชิ้นส่วนยานยนต์ สินค้าอุปโภคบริโภค อสังหาริมทรัพย์ และบริการ

อีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีตลาดขนาดใหญ่ และเติบโตอย่างรวดเร็วและมีภาคแรงงานที่แข็งแกร่ง น่ายินดีอย่างยิ่งที่ภาคเอกชนรายใหญ่ของไทยได้เข้าไปลงทุนในเวียดนาม และเติบโตเคียงคู่กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจเวียดนามตลอด 40 ปีที่ผ่านมา โดยในปี 2558 ไทยเป็นผู้ลงทุนต่างชาติอันดับ 11 ของเวียดนาม มีมูลค่าการลงทุนสะสมรวมมากกว่า 7,360 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใน 415 โครงการ

ความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามยังลึกซึ้งถึงระดับประชาชน การไปมาหาสู่ของชาวไทยและชาวเวียดนามได้ทวีจำนวนขึ้น ในปี 2558 มีนักท่องเที่ยวเวียดนามมาไทยกว่า 750,000 คน ขณะที่นักท่องเที่ยวไทยไปเวียดนามกว่า 210,000 คน และที่สำคัญไทยกับเวียดนามมีความใกล้ชิดทางประวัติศาสตร์และมีสายสัมพันธ์พิเศษอันแนบแน่น โดยเฉพาะในภาคอีสานของไทย

ความสัมพันธ์ ไทย - เวียดนาม

การเติบโตทางการค้า
พิสูจน์ว่าไทยและเวียดนาม

ไม่ใช่คู่แข่ง

แต่เป็นหุ้นส่วน

ทางเศรษฐกิจที่เติมเต็ม

และเติบโตไปด้วยกัน

ที่มีชาวไทยเชื้อสายเวียดนามจำนวนมาก อีกทั้งท่านโฮจิมินห์ ซึ่งเป็นที่เคารพรักของชาวเวียดนามเคยมาพำนักอยู่ที่จังหวัดนครพนมของไทยในสมัยต่อสู้เพื่อเอกราชจากฝรั่งเศส ต่อมา ไทยกับเวียดนามจึงได้ร่วมกันจัดตั้งหมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม หรือที่รู้จักกันในนาม “หมู่บ้านลุงโฮ” และมีการสร้างอนุสรณ์สถานท่านโฮจิมินห์ที่จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นข้อริเริ่มของท่านเหวียน ฝู จ่อง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามด้วย นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายได้จัดตั้งสมาคมมิตรภาพไทย-เวียดนามและสมาคมมิตรภาพเวียดนาม-ไทย ซึ่งเป็นสะพานเชื่อมภาคเอกชนและประชาชนสองประเทศที่สำคัญ ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของกันและกันในประเทศตนเอง สถาปนาให้เป็นเมืองคู่มิตรเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับท้องถิ่น รวมทั้งมีโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนเพื่อเสริมสร้างการทำความรู้จักและเข้าใจระหว่างกันซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อ

ความสัมพันธ์ในระดับประชาชนในอนาคต

ในส่วนความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศของทั้งสองฝ่ายนั้น มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับเวียดนามในปี 2558 ซึ่งนับแต่นั้นมา มีการจัดกิจกรรมภายใต้กรอบนี้แล้วหลายกิจกรรม อาทิ การเชิญข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศเวียดนามเข้าร่วมหลักสูตรนักบริหารการทูตของกระทรวงการต่างประเทศไทย โครงการเสริมสร้างเครือข่ายระหว่างข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศและการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่บุคลากรในด้านต่าง ๆ

แนวทางการยกระดับ

ความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership)

แม้ว่าความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามจะดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา แต่เรายังสามารถพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ให้แข็งแกร่งขึ้นไปอีกได้ ซึ่งจะต้องดำเนินการทั้ง 3 เสา คือ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ไปพร้อม ๆ กัน

มั่นคง คือ ทั้งสองฝ่ายจะต้องเร่งขจัดความท้าทายที่มีอยู่ให้หมดไปโดยเร็ว โดยเฉพาะปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย และปัญหาแรงงานต่างด้าวในไทย จึงเห็นว่าควรพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสเพื่อสร้างเสริมความสัมพันธ์ให้มั่นคง ซึ่งผมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ทั้งสองฝ่ายกำลังเร่งแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างจริงจัง โดยในเรื่องของประมงได้จัดตั้งคณะทำงานร่วมไทย-เวียดนามเพื่อแก้ไขปัญหาละเมิดน่านน้ำ และไทยกำลัง

นอกเหนือจากการค้า
ไทยกับเวียดนาม
มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น
ทางด้านการท่องเที่ยว

จะดำเนินโครงการติดตั้งปะการังเทียมให้จังหวัดท่าเมาและจังหวัดเกียนยางของเวียดนาม เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรประมงให้เป็นแหล่งสร้างเสริมอาชีพและรายได้แก่ชาวประมงในท้องถิ่น ด้านแรงงาน คาดว่าจะเริ่มนำเข้าแรงงานเวียดนามมายังไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมายภายใต้ ความตกลงการจ้างงานที่ได้ลงนามกันเมื่อเดือนกรกฎาคม 2558 ได้ในเร็ว ๆ นี้ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหา แรงงานผิดกฎหมายเวียดนามในไทยได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องขยายความร่วมมือในด้านการแลกเปลี่ยนข่าวกรอง เพื่อสกัดกั้น และปราบปรามขบวนการผิดกฎหมายต่าง ๆ ทั้งยาเสพติด ไม้พะยุงและไม้เถื่อนอื่น ๆ

การค้ามนุษย์ รวมทั้งการก่อการร้าย ไทยกับเวียดนามมีกรอบความร่วมมือในด้านต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ สิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการ คือ ให้ระดับปฏิบัติของทั้งสองฝ่ายกระชับและเสริมสร้างความร่วมมือ ให้เป็นรูปธรรม

มั่งคั่ง แม้ว่าศักยภาพและการเติบโตของเศรษฐกิจทั้งของไทยและเวียดนามได้สร้างมูลค่า เพิ่มให้แก่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างกันอยู่แล้ว แต่เราจำเป็นต้องหาหนทางที่จะ กระตุ้นมูลค่านั้นให้เพิ่มขึ้น เพื่อเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ให้ได้มากที่สุด หัวใจสำคัญ หนึ่ง คือ การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่ง (connectivity) เพื่อทำให้การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างกันสะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งไทยหวังว่า ไทยกับเวียดนามจะสามารถเปิดบริการ รถโดยสารประจำทางผ่าน สปป. ลาวและกัมพูชา และการเดินเรือตามแนวชายฝั่งผ่านกัมพูชา ได้โดยเร็ว ขณะเดียวกัน เราจำเป็นที่จะต้องผลักดันกลไกที่มีอยู่แล้วให้สามารถช่วยขับเคลื่อน

เรื่อง ของ ค่างคาว อย่าง

โดย
โตมร ศุขปรีชา

เป้าหมายคือ
การยกระดับ
ความร่วมมือของ
ภาคเอกชนให้เป็น
รูปธรรมมากขึ้น

“
เรายังสามารถพัฒนา
ยุทธศาสตร์ความเป็น
หุ้นส่วนให้แข็งแกร่งผ่าน
3 เสา มั่นคง มั่งคั่ง และ
ยั่งยืน ให้ไปพร้อม ๆ กันได้
”

และอำนวยความสะดวกความร่วมมือต่าง ๆ
ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งคิดค้นข้อริเริ่ม
สร้างสรรค์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งในส่วนของไทย
ก็กำลังพยายามฟื้นฟูสภาพธุรกิจไทย-เวียดนาม
โดยมีเป้าหมายที่จะยกระดับความร่วมมือ
ระหว่างภาคเอกชนให้เป็นรูปธรรมและลึกซึ้ง
รวมทั้งกำลังร่วมกับเวียดนามในการจัดตั้ง
กลไกปรึกษาหารือระหว่างภาครัฐและ
เอกชนเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน
ที่กรุงฮานอย นครโฮจิมินห์ และกรุงเทพฯ

เวียดนามเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ
ที่สำคัญและเป็นประเทศสมาชิกอาเซียน
รวมทั้งเป็นสมาชิกของกรอบความร่วมมือ
อนุภูมิภาคร่วมกับไทยหลายกรอบ เวียดนาม
เป็นตลาดของสินค้าไทย เป็นทั้งแหล่ง
ลงทุนและแหล่งแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับ
ผลประโยชน์ของเวียดนาม การที่เวียดนาม
เป็นสมาชิก Trans-Pacific Partnership (TPP)
เวียดนามจำเป็นต้องปรับปรุงกฎระเบียบด้าน
เศรษฐกิจให้มีความเป็นสากล ดังนั้น ภาครัฐ
และภาคเอกชนจะต้องใช้โอกาสนี้ร่วมกัน
ผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ
อาทิ ความร่วมมือระหว่างตลาดหลักทรัพย์
การพิจารณาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ
กันและกัน ความสำคัญของการเปิดโอกาส
ให้ธนาคารพาณิชย์ของไทยและเวียดนาม
สามารถเปิดสาขาในประเทศกันและกัน
เพิ่มขึ้น การลดขั้นตอนในการอนุญาตทำงาน
และการจดทะเบียนบริษัท และการปรับปรุง
กฎระเบียบด้านการลงทุนให้มีมาตรฐาน
เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีอีกหลายประเด็นที่
เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน อาทิ การส่งเสริม
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

การส่งเสริมการใช้เงินสกุลท้องถิ่นในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างกัน และการรักษาเสถียรภาพยางพาราในตลาดโลก โดยไทยอยากให้เวียดนามเข้าร่วมสภาไตรภาคีayang ที่ปัจจุบันมีไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซียเป็นสมาชิกแล้ว

ยังยืน เนื่องจากประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน เป็นรากฐานสำคัญของความสัมพันธ์ ซึ่งจะยังยืนได้ก็ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและประชาชนอย่างแท้จริง เยาวชนเวียดนามได้เข้าร่วมโครงการเพื่อนมิตรลุ่มน้ำโขงอย่างแข็งขันในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา เราควรใช้โอกาสการครบรอบ 40 ปีความสัมพันธ์นี้ในการเริ่มต้นยกระดับการมีส่วนร่วมดังกล่าว โดยอาจเริ่มจากการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรมอย่างจริงจังระหว่างเมืองคูมิตรไทยและเวียดนาม ซึ่งมีแล้ว 14 คู่ และอยู่ระหว่าง

บทความนี้มีกำหนดจัดพิมพ์
ในวารสารฉบับพิเศษของ
The World and Vietnam

การจัดตั้งอีกหลายคู่ รวมทั้งควรส่งเสริมให้มีโรงเรียนและสถาบันการศึกษาคูมิตรด้วย เมื่อสำเร็จก็จะช่วยสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

มุ่งสู่ทศวรรษที่ 5 แห่งความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ภายใต้ความท้าทายในโลกและในภูมิภาคที่นับวันจะคาดการณ์ได้ยากยิ่งขึ้น ดังนั้นไทยกับเวียดนามจึงต้องจับมือเดินหน้าไปด้วยความสามัคคีและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพราะสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้นไม่เพียงแต่จะช่วยสร้างความเจริญให้แก่สองประเทศของเรา แต่ยังเป็นกำลังสำคัญช่วยนำมาซึ่งความรุ่งเรืองยิ่งขึ้นให้กับภูมิภาคของเรา

ไทยพร้อมจะเสริมสร้างความร่วมมือกับเวียดนามอย่างแข็งขันต่อไปในทุกก้าวอย่างและมีความเชื่อมั่นในความแข็งแกร่งของเวียดนามที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศของเราเจริญรุดหน้าต่อไป ด้วยมิตรภาพที่แน่นแฟ้นและยาวนาน ความไว้วางใจ ศักยภาพทางเศรษฐกิจสองประเทศที่เสริมกันและความใกล้ชิดทางสังคมและระดับประชาชนที่แนบแน่น กอปรกับความตั้งใจจริงจะทำให้ความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามแบ่งบานมุ่งสู่ทศวรรษที่ 5 ของความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนประเทศชาติ ภูมิภาคและโลกของเราโดยรวม

ครั้งใดได้ยินคำว่า อาเซียน
ผมมักนึกถึงบ่ายวันนั้น
ในช่วงชีวิตแห่งการเตร็ดเตร่ตระเวนไป
ผมมักเดินทางลำพัง
จากกาฐมันธุสุโศคารา
จากเวียนนาถึงเบอร์ลิน
จากนิวยอร์กถึงฟิลาเดลเฟีย...

วังเวียง สปป. ลาว
เมืองในฝันของนักท่องเที่ยว

แล้ววันนั้น ผมก็พบตัวเองอยู่ที่สถานีรถ
โดยสารประจำทางของเวียงจันทน์ งุนงงสงสัย
กับรถเมล์คันที่จะพาผมไปยังวังเวียง

เมื่อเนิ่นนานมาแล้ว สถานีขนส่งใหญ่ของ
เวียงจันทน์เล็กจ้อย ทว่าสับสนวุ่นวายไปด้วย
รถและป้ายบอกทางที่คล้ายจะอ่านออกแต่
ก็ไม่อาจแน่ใจ ผมก้าวขึ้นบันไดรถเมล์คันนั้น
ไปอย่างลังเล มันเป็นรถเมล์เก่าคร่ำเหมือน
รถเมล์ที่เล่นตามต่างจังหวัดในเมืองไทยสมัย
ก่อนโน้น เหมือนรถเมล์ที่ออกจากศรีประภาศ
แห่งเชียงใหม่ แล่นช้าเหมือนจะขาดใจไป
ลำปาง แล้วค่อย ๆ ลดเลี้ยวไปบนถนนคดเคี้ยว
สูงาว พะเยา และเชียงราย ด้วยความอ้อยอิ่ง
ของเวลาคล้ายจักรวาลนี้มีนาที่เหลือเพื่อให้
มนุษย์ใช้

การเดินทางเริ่มขึ้นพร้อมกับ
เส้นทางอันแสนคดเคี้ยว
กับรถเมล์คันเก่าคันนั้น

VIETNAM

รถเมล์คันนั้นก็เป็นอย่างนั้น

เบาะสีเขียวเก่าคร่ำคราครุด ไม่ได้
ปรับอากาศ บนรถมีคนจับจองพื้นที่เอาไว้แล้ว
เกือบเต็ม เมื่อผมก้าวขึ้นไป ผมรู้สึกคล้ายทุก
สายตามองตรงมาที่ผม บางทีอาจไม่ได้เป็น
อย่างนั้น บางทีผมอาจจินตนาการรู้สึกไปเอง
หรือบางทีผมอาจสำคัญตนผิด แต่ผมก็รู้สึก
อย่างนั้น

แทบไม่มีเบาะที่นั่งว่างเหลืออยู่เลย
ผมค่อย ๆ สาวเท้าเดินไปที่ละก้าว ๆ ผู้คนพูดกัน
เร็วด้วยภาษาที่เกือบจะฟังเข้าใจแต่ก็ไม่
เข้าใจ

ไม่...ไม่มีที่นั่งเหลืออีกแล้วบนรถคันนั้น

แต่แล้วก็มีเสียงหนึ่งดังขึ้น “นั่งตรงนี้ไหม”

มันเป็นเสียงเอื้อเฟื้อเปี่ยมอหยาศัยของใคร
คนหนึ่ง เขาเป็นเด็กหนุ่ม คะเนแล้วอายุน่าจะ
น้อยกว่าผมหลายปี เขามากับเด็กสาวอีกคน

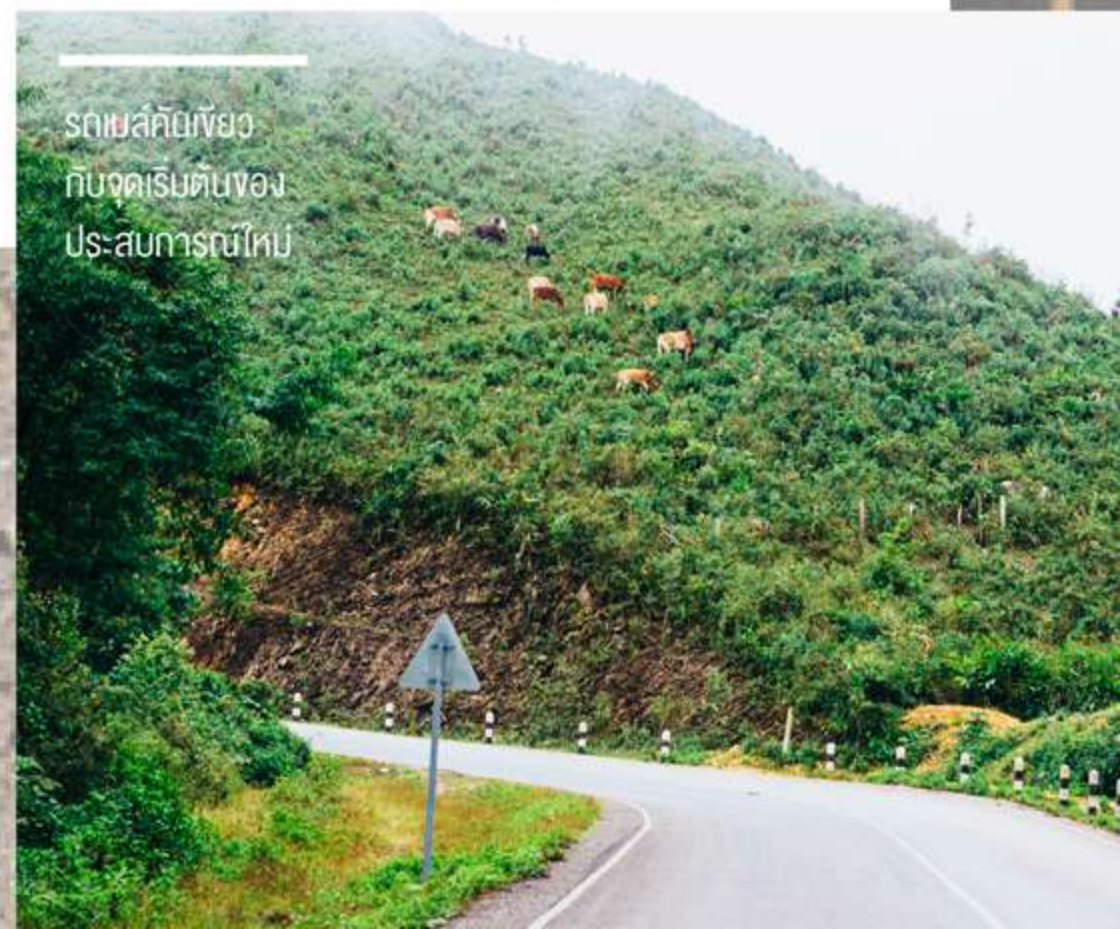
ที่จริงที่นั่งตรงนั้นเต็มแล้ว เพราะมันเป็นเบาะ
สำหรับสองที่ แต่เด็กหนุ่มก็กระโดดตัวไปเบียด
เด็กสาว ทำให้เบาะแตกลายงาลายพริ้วครุด
นั้นเผยพื้นที่เล็ก ๆ พอให้ผมเบียดกันลงไปนั่ง
แนบกับมันได้

เขายิ้ม

เป็นยิ้มที่สดใสในท่ามกลางอากาศร้อน
เหนียวเหนียว

ถึงตอนนี้ ผมจำไม่ได้เสียแล้วว่าเขาชื่ออะไร

รถเมล์สีเขียว
กับจุดเริ่มต้นของ
ประสบการณ์ใหม่

สิ่งล้ำค่าจากการเดินทาง คือ
เพื่อนร่วมทาง

แต่เขาแนะนำตัว เขาบอกผมว่า เขากำลังเรียนอะไรสักอย่างหนึ่งในทางการแพทย์ ไม่ได้เป็นหมอโดยตรง อาจเกี่ยวกับเทคนิคการแพทย์หรือเภสัชกร - ผมก็ไม่แน่ใจเสียแล้ว ความทรงจำเล่นกลกับผม และผมไม่อยากประกอบสร้างมันขึ้นมาให้ผิดเพี้ยนจากความจริงในอดีตมากเกินไปนัก

ผมเล่าให้เขาฟังว่า กำลังจะเดินทางไปวังเวียง - เมืองจุดหมายปลายทางของเหล่านักแบกเป้ในยุคหนึ่ง เมืองที่มีแม่น้ำสองไหลผ่านกลางเมือง เมืองที่มีภูเขาหินปูนเป็นฉากหลัง เมืองที่ผมจะไปนั่งเฉย ๆ จิบเบียร์มองดูสายน้ำไหลไปเอื่อยช้า เมืองที่คล้ายมีเวลาของทั้งโลกมานำเสนอให้ผู้คน

เขายิ้ม - เขาเป็นคนยิ้มเก่ง เขาก็จะไปวังเวียง

เช่นเดียวกัน เขาจะไปพักผ่อนกับเพื่อนเด็กสาว เป็นเพื่อนของเขา อาจเป็นคนรัก - ผมก็ไม่แน่ใจ แต่ที่วังเวียง เขามีเพื่อนอีกคนหนึ่ง รอคอยอยู่ เพื่อนคนนั้นมีฐานะ - เขาบอกว่า เป็นเจ้าของโรงงานทำขนมปังเล็ก ๆ

เขาเล่าให้ผมฟังถึงเรื่องราวของลาว

เรื่องที่ผมรู้น้อยยิ่งกว่าน้อย และเมื่อ
บทสนทนาดำเนินไป ผมก็เกิดความรู้สึก
ประหลาดขึ้นมาอย่างหนึ่ง

เขารู้เรื่องของสังคมไทยมากยิ่งขึ้นกว่าที่
ผมรู้จักสังคมลาว

เดือนหน้า เขาจะต้องไปสัมภาษณ์อะไร
สักอย่างที่กรุงเทพฯ เขาสารภาพกับผมว่า
เขากลับ เขาอ่านข่าวหนังสือพิมพ์พบว่า
กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่คนกินคน มีอาชญากรรม
เกิดขึ้นเสมอ มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเสมอ มีเรื่อง
เลวร้ายเกิดขึ้นเสมอ

“แต่ผมจะไม่กลัว” เขายึดอกพูด เพราะ
อย่างน้อยที่สุด ผมก็พูดภาษาไทยได้ คนไทย
คงไม่รู้หรอกว่าผมไม่ใช่คนไทย ผมคิดว่าเขา
จะหลอกลวงแต่คนต่างชาติใช้ไหม

ผมมองใบหน้าภาคภูมิใจของเขาแล้ว
ไม่กล้าบอกความจริงเลยว่า แม้เขาจะพูดภาษา
ไทยได้คล่องแคล่วดีมาก แต่คนกรุงเทพฯ
ที่ไหนฟังก็รู้ว่าเขาไม่ใช่คนกรุงเทพฯ และอาจ
รู้ด้วยว่าเขาไม่ใช่คนไทย

แต่ผมก็ไม่ได้บอกเขาไปอย่างนั้น

ผมเพียงแต่บอกเขาว่าอาจต้องฝึกสำเนียงอีก
นิดหน่อย และหากเขาหวาดหวั่นจริง ๆ ละก็
เมื่อไปถึงกรุงเทพฯ แล้ว โทรมาหาผมก็ได้

เขายิ้มดีใจและเอ่ยขอบคุณ

รถหยุดที่แยกอะไรสักอย่างระหว่างทาง
มีคนเอาของขึ้นมาขายบนรถ หนึ่งในของที่
ขายเป็นอะไรบางอย่างเสียบไม้ย่าง เด็กหนุ่ม
ซื้อมาหลายไม้ เขาซื้อเพื่อผมด้วย แล้วหยิบยื่น
ให้ผมกิน

เมื่อเห็นชัด ๆ ผมจึงเพิ่งรู้ว่ามันคือ
ค่างคาวย่าง

เป็นค่างคาวกินแมลงตัวเล็ก ๆ แบบ
ค่างคาวหน้ายักษ์ที่แทบไม่มีเนื้อหนังอะไร
มันถูกนำมาถลกหนัง ปรงรส เสียบไม้ แล้วก็
ย่างจนเกรียมเป็นสีดำ ๆ

ผมมองดูและขังใจ แต่ที่สุดก็ขอบคุณและ
ปฏิเสธไป ผมไม่กล้ากินมันจริง ๆ

คำวันนั้น เมื่อเราไปถึงวังเวียงแล้ว เรานัดกันว่าหลังแยกย้ายเข้าที่พักแล้วจะไปกินข้าวกัน
กับเขา กับเด็กสาว และกับเพื่อนอีกคนหนึ่งที่เขาเล่าให้ฟัง

เรากินข้าวเหนียว ลาบ ส้มตำ และอาหารอื่น ๆ ที่ผมคุ้นเคยดี แต่แล้วอยู่ ๆ เพื่อนของ
เขาก็ลุกขึ้น แล้วบอกว่าจะไปซื้อเนื้อหมาย่างมาให้เรากินกัน มันเป็นของพิเศษ ใช้เพื่อ
การเฉลิมฉลอง แต่ต้องหลบเลี้ยงสายตานักท่องเที่ยวฝรั่งอยู่สักหน่อย เพราะพวกฝรั่ง
ไม่ชอบใจที่เห็นหมาถูกนำมากินเป็นอาหาร เขาจึงต้องไปซื้อในที่ที่รู้จักกันเท่านั้น

เนื่องจากปฏิเสธคำขอร้องมาแล้วครั้งหนึ่ง ค็นั้น ผมจึงถูกคะยั้นคะยอให้กินหมาย่าง
และได้ลิ้มรสหมาย่างเป็นครั้งแรก

มันเป็นสิ่งประหลาดที่ไม่คุ้นเคย ไม่เคยรู้และรู้จักมาก่อน แต่กระนั้น ก็เป็นสิ่งที่เกิด
จากมิตรภาพและน้ำใสใจจริงที่ยากปฏิเสธซ้ำ

ลองออกไปพบเจอ
ผู้คนใหม่ ๆ ไปใน
สถานที่แปลกใหม่
และลิ้มลองอาหาร
รสชาติที่ไม่คุ้นเคย

ในชั่วชีวิตการทำงานที่ผ่านมา ผมพบพานผู้คนจากประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน
มากมาย และแทบทุกครั้ง ผมต้องประหลาดใจ - ไม่นับเรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง เพราะผู้คนจากประเทศ
เพื่อนบ้านเหล่านี้ ล้วนรู้และรู้จักสังคมไทยดีกว่าที่ผมรู้จักสังคมของพวกเขาเลย

คนจำนวนมากจากประเทศเพื่อนบ้านชวนผมคุยถึงเรื่องสังคม การเมือง เศรษฐกิจ อย่างไม่
เคอะเขินและรู้ทันที่ว่าพวกเขาตามติดความเป็นไปทั้งหลายในไทย ในขณะที่ผมมักเบื่อบื้อและ
ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับสังคมของพวกเขา

ผมไม่เคยรู้มาก่อนว่าคางคกย่างเป็นอาหารได้ด้วย

ความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านของผมก็น้อยเหลือเกิน

น้อยเสียจนบางทีผมก็สงสัย...ว่าอะไรทำให้เป็นอย่างนั้น

คาซัคสถาน ประเทศที่มีพื้นที่ใหญ่ เป็นอันดับ 9 ของโลก

ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ของคาซัคสถาน

ดร. ชานู จุลมนต์

อดีตเอกอัครราชทูต ณ กรุงอัสตานา

คุณสมบัติประการหนึ่งของการทูต คือ การรู้เขา รู้เรา การรู้เขามีนัยคือ เมื่อการทูตท่านใดออกไปประจำการ ณ ประเทศหนึ่งใด ควรจะต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับประเทศนั้นเป็นอย่างดี นอกจากความรอบรู้สถานการณ์ด้านการเมืองและเศรษฐกิจแล้ว ควรรอบรู้ด้านวัฒนธรรมและอุปนิสัยของพลเมืองของประเทศนั้นด้วย การรู้เขาเป็นอย่างดีจะมีส่วนช่วยเสริมให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการในประเทศนั้นประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้น การที่จะมีความรู้ด้านวัฒนธรรมของประเทศที่ไปประจำการได้อย่างลึกซึ้งนั้น นักการทูตจำเป็นต้องศึกษาประวัติศาสตร์หรือความเป็นมาในอดีตของชนชาติของประเทศนั้นด้วยการสังเกตจากงานสังคมในโอกาสต่าง ๆ ที่หน่วยงานของรัฐบาลประเทศนั้นเป็นเจ้าภาพรวมทั้งการสังเกตจากงานประเพณีและอุปนิสัยของพลเมืองของประเทศนั้น

การรู้เขา รู้เรา
หนึ่งในคุณสมบัติที่สำคัญ
ของการเป็นนักการทูต

ในช่วงเวลาที่มีผู้เขียนดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงอิสตันบูล สาธารณรัฐคาซัคสถาน คนแรกของไทย ตั้งแต่เริ่มเปิดสถานเอกอัครราชทูตอย่างเป็นทางการในเดือนกันยายน พ.ศ. 2555 จนครบวาระในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 มีข้อสังเกตว่า ในทุกครั้งที่หน่วยงานของรัฐบาลคาซัคสถานจัดงานเลี้ยงรับรองอย่างเป็นทางการและเชิญคณะทูตจากต่างประเทศให้เข้าร่วมด้วยนั้น ทางฝ่ายเจ้าภาพจะจัดโชว์การแสดงดนตรีเพลงพื้นเมืองด้วยเสมอในทุกครั้ง ทั้งการขับร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีพื้นเมือง ผสมผสานกับการแสดงดนตรีสากล และเวลาที่สถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศจัดงานทางด้านวัฒนธรรมในคาซัคสถานเพื่อประชาสัมพันธ์ประเทศของตนเอง ก็มักจะสอดแทรกการแสดงที่เป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคาซัคสถาน เข้าไปด้วยเสมอ การเรียนรู้และความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างกันจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนของทั้งสองฝ่ายได้ดียิ่งขึ้น

บทความนี้จะกล่าวโดยย่อเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ประเทศคาซัคสถาน ชนชาติต่าง ๆ ในคาซัคสถาน วัฒนธรรมและอุปนิสัยของชาวคาซัค

ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของคาซัคสถาน

บรรพบุรุษของชนชาติคาซัคสถานหรือที่เรียกว่าชาวคาซัคนั้นคือ ชนเผ่าที่พูดภาษาตุรกิก (Turkic-speaking tribes) ชนเผ่าเริ่มแรกที่รู้จักกันคือ ชนเผ่าสากา (Saka) หรือ Sak และอุซุน (Usun) ซึ่งเป็นพวกเร่ร่อน เลี้ยงสัตว์ จำพวกแกะและม้าในบริเวณเอเชียกลางไปจนถึงไซบีเรียตอนใต้ ชนเผ่าสากาอาศัยอยู่ในเอเชียกลางมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 8 ก่อนคริสต์ศักราช นอกจากการเลี้ยงสัตว์แล้วยังทำการเกษตร และถลุงโลหะทำเป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับและอาวุธด้วย ในปี ค.ศ. 1969 นักโบราณคดีได้ขุดค้นพบหลุมศพนักรบชนเผ่าสากา (ที่เรียกว่า the “Golden Man”) ในคาซัคสถาน ซึ่งพบว่า โครงกระดูกถูกห่อหุ้มด้วยเครื่องประดับทำจากทองคำที่ตกแต่งเป็นรูปสัตว์ประหลาดต่าง ๆ ได้แก่ ม้า งู และเสือดาว

บรรพบุรุษของคาซัคสถาน
มักเป็นพวกเร่ร่อน
และเลี้ยงสัตว์เป็นส่วนใหญ่

แสดงให้เห็นถึงความเจริญทางอารยธรรมระดับสูงของชนเผ่าสากา ซึ่งต่อมาในช่วง 300-200 ปี ก่อนคริสตกาล ชนเผ่าสากาก็ค่อย ๆ เสื่อมอำนาจลงและชนเผ่าอุซุน (Usun) ซึ่งอพยพมาจากทางตะวันออก ขึ้นมาครองอำนาจแทน ชนเผ่าอุซุนทำการค้าขายกับจีนในยุคราชวงศ์ฮั่น (Han Dynasty) โดยจีนซื้อผ้าจากชนเผ่าอุซุนและขายเส้นไหมและผ้าไหมให้แก่ชนเผ่าอุซุน เมื่อมาถึงศตวรรษที่ 5 ชนเผ่าอุซุนก็เริ่มเสื่อมอำนาจลงจากการบุรุกของผู้อพยพชาวตูกิกที่เคลื่อนย้ายมาจากเทือกเขาอัลไต ซึ่งได้สถาปนาจักรวรรดิ Turkic Kaganate ขึ้นและมีอำนาจอยู่ระหว่างกลางศตวรรษที่ 6 จนถึงศตวรรษที่ 8 หรือช่วงระหว่างปี ค.ศ.552-ค.ศ.744 ต่อมาได้แผ่ขยายอำนาจกว้างไกล

จากทะเลดำ (Black Sea) ทางฝั่งตะวันตก จนกระทั่งถึงกำแพงเมืองจีนในฝั่งตะวันออก และทำการค้าขายกับอาณาจักรโรมัน เปอร์เซียและจีนด้วย

ภายหลังการล่มสลายของจักรพรรดิ Turkic Kaganate ก็มีการอพยพของชนเผ่า Kypchaks จำนวนมากจากทางตะวันออกมา

อยู่ในเอเชียกลางและได้สืบทอดอำนาจจาก Turkic Kaganate Empire โดยได้สถาปนาจักรวรรดิ Kypchak Khanate ขึ้นมามีอำนาจในเอเชียกลางระหว่าง ค.ศ. 900-ค.ศ. 1220 และภายใต้อาณาจักรนี้ได้มีการรวมความเป็นเอกภาพของกองกองทัพ วัฒนธรรมและภาษาของชนเผ่าต่าง ๆ ในเอเชียกลางเข้าด้วยกัน ในช่วงต้นศตวรรษที่ 13 (ราวปี ค.ศ. 1206)

วิถีชีวิตของชาวคาซัคในสมัยก่อน ที่อยู่รวมกันเป็นชนเผ่า เช่น ชนเผ่าสากา และชนเผ่าอุซุน

เจงกิสข่าน ได้ยกกองทัพมองโกลเข้ามายึดเอเชียกลางได้ทั้งหมด ในระหว่างต้นศตวรรษที่ 13 ถึงกลางศตวรรษที่ 14 เป็นเวลาเกือบ 200 ปี ที่ดินแดนในเอเชียกลางทั้งหมดตกอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรมองโกล ช่วงที่จักรพรรดิเจงกิสข่านยังมีพระชนม์ชีพอยู่ได้แบ่งดินแดนของคาซัคสถานออกเป็น 3 ส่วน

ให้พระโอรส 3 พระองค์ คือ Juchi (พระโอรสองค์ที่ 1) Chaghadai (พระโอรสองค์ที่ 2) และ Ogedai (พระโอรสองค์ที่ 3) แยกกันปกครอง ซึ่งแต่ละพระองค์ก็มีพระทายาทปกครองในดินแดนส่วนของตนเองสืบมา

เมื่ออาณาจักรมองโกลล่มสลายราวกลางศตวรรษที่ 14 (ราวปี ค.ศ. 1368) จักรพรรดิ

ติมูร์ผู้มีเชื้อสายผสมระหว่างมองโกลและเติร์กได้สถาปนาจักรวรรดิติมูร์ (Timurid Empire) ที่มีเมืองหลวงอยู่ที่เมืองซามาร์คันด์ (Samarkand) ซึ่งอยู่ในประเทศอุซเบกิสถานในปัจจุบัน จักรวรรดิติมูร์กว้างใหญ่ไพศาลครอบคลุมอาณาบริเวณในตะวันออกกลาง เอเชียกลาง (รวมคาซัคสถาน) และเอเชียใต้ จักรพรรดิติมูร์ได้สิ้นพระชนม์ในการทำสงครามกับกองทัพจีนในช่วงราชวงศ์หมิงในปี ค.ศ. 1405 ซึ่งภายหลังยุคจักรพรรดิติมูร์ จักรวรรดิติมูร์ก็ค่อยๆ เสื่อมอำนาจลง แม้ว่าจักรพรรดิติมูร์จะเป็นที่กล่าวขานว่าเป็นนักรบที่โหดเหี้ยม แต่ทรงชอบศิลปะ ได้ทรงสร้างและบูรณะสุเหร่าต่าง ๆ ในเมืองซามาร์คันด์อย่างวิจิตรงดงาม เป็นมรดกตกทอดมาจนถึง

มัสยิด

Khoja Ahmed Yasawi

โบราณสถานที่สร้างขึ้น

เพื่อใช้เกิดพระเกียรติ

องค์ศาสดา Sufi

ปัจจุบันตั้งอยู่ทางตอนใต้

ของประเทศคาซัคสถาน

ปัจจุบัน และเมืองซามาร์คันด์ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางด้านวัฒนธรรมขององค์การยูเนสโก มีนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ ไปชมกันเป็นจำนวนมาก ส่วนในดินแดนของคาซัคสถานนั้น จักรพรรดิติมูร์ก็ได้ทรงออกแบบและควบคุมการก่อสร้างมัสยิด Khoja Ahmed Yasawi เพื่อเกิดพระเกียรติองค์ศาสดา Sufi ปัจจุบันโบราณสถานแห่งนี้ตั้งอยู่ใกล้เมือง Turkistan ทางตอนใต้ของคาซัคสถาน

ในปี ค.ศ. 1465 ชนเผ่าต่าง ๆ ในเอเชียกลางได้สถาปนาจักรวรรดิ Kazakh Khanate ขึ้นมา โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่เมือง Taraz ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาซัคสถานในปัจจุบัน คำว่า Kazakh หมายความว่า บุคคลที่มีอิสระภาพ หรือ independent people ในช่วงเวลานี้ Kazakh Khanate Empire ดำเนินนโยบายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เป็นอิสระ

ระหว่างปี ค.ศ. 1731-1917 ประเทศคาซัคสถานตกอยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิรัสเซีย ในปี ค.ศ. 1822 รัสเซียได้ยกเลิกอำนาจด้านการปกครองของข่านตามเมืองต่าง ๆ ในคาซัคสถานโดยทั้งหมด และได้แต่งตั้งผู้ว่าการชาวรัสเซีย (Russian governors) ปกครองดินแดนในคาซัคสถานแทน ในช่วง

คำว่า Kazakh มาจากรากศัพท์
ที่หมายถึงบุคคลที่มีอิสระภาพ

ศิลปะ วัฒนธรรม แบบผสมผสาน

ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1731-1917
คาซัคสถานตกอยู่ภายใต้การ
ปกครองของจักรวรรดิรัสเซีย
จึงทำให้เกิดการผสมผสาน
ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม
ของทั้งสองประเทศเข้าด้วยกัน

ที่อยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิรัสเซีย มีการก่อกบฏขึ้นมาหลายครั้ง เพื่อแยก คาซัคสถานออกเป็นอิสระจากรัสเซีย และเพื่อ รื้อฟื้นอำนาจการปกครองของชาวมองโกลขึ้นมาใหม่ หนึ่งในผู้ที่เป็นแกนนำของการก่อกบฏคือ เคนซารี คาสิมอฟ (Kenesary Kasymov, Khan of the Middle Horde) โดยในช่วง 10 ปี ระหว่างปี ค.ศ. 1837-1847 ได้รณรงค์การ ก่อกบฏดังกล่าว แต่ไม่ได้รับการสนับสนุน จากประชาชนเพียงพอ ในปี ค.ศ. 1846 นายคาสิมอฟได้หลบหนีกองทัพรัสเซียไป ยังคีร์กีซ และถูกสังหารในปี ค.ศ. 1847 เคนซารี คาสิมอฟ จึงเป็นชาวมองโกลสุดท้าย ของคาซัคสถาน และต่อมารัฐบาลคาซัค สถานได้สร้างอนุสาวรีย์เพื่อเป็นอนุสรณ์ แก่ชาวมองโกลนี้ ตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำ Ishim ในกรุงอัสตานา

ในปี ค.ศ. 1917 เกิดการปฏิวัติในรัสเซีย และมีการก่อตั้งสหภาพโซเวียตขึ้น ในปี ค.ศ. 1920 รัฐบาลสหภาพโซเวียตได้จัดตั้งเขตปกครองตนเองชื่อว่า Kyrgyz Autonomous Soviet Republic ขึ้น และในปี ค.ศ. 1925 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น Kazakh Autonomous Soviet Republic ต่อมา ในปี ค.ศ. 1936 รัฐบาลสหภาพโซเวียตภายใต้การนำของโจเซฟ สตาลิน ได้ยกเลิกเขตปกครองตนเอง และแยกคาซัคสถานออกจากดินแดนของรัสเซีย คาซัคสถานจึงได้กลายเป็นสาธารณรัฐหนึ่งของสหภาพโซเวียต มีชื่อว่า Kazakh Soviet Federation Socialist Republic-KSFSR และเมื่อสหภาพโซเวียตล่มสลายในปี ค.ศ. 1991 คาซัคสถานจึงเป็นประเทศเกิดใหม่ที่เป็นเอกราช ชื่อว่า สาธารณรัฐคาซัคสถาน (Republic of Kazakhstan) โดยวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1991 เป็นวันประกาศอิสรภาพจากสหภาพโซเวียต วันที่ 16 ธันวาคมของทุกปีจึงเป็นวันชาติของคาซัคสถาน

เมืองอัลมาตี (Almaty) ทางตอนใต้ของคาซัคสถานเป็นเมืองหลวงเก่าของประเทศ มีสถานะเป็นเมืองหลวงในปี ค.ศ. 1929 ความหมายของคำว่า Almaty คือเมืองแห่งต้นแอปเปิ้ล หรืออีกนัยหนึ่งคือ เป็นแหล่งกำเนิดต้นแอปเปิ้ล เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1997 รัฐบาลคาซัคสถานได้ย้ายเมืองหลวงไปอยู่ที่กรุงอัสตานา โดยชื่ออัสตานาได้ถูกเรียกเป็นเมืองหลวงของประเทศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1998 คำว่า อัสตานาในภาษาคาซัคหมายถึง เมืองหลวง

รู้หรือไม่

เมืองอัลมาตี (Almaty)
หรือ เมืองแห่งต้นแอปเปิ้ล
เคยเป็นเมืองหลวงของ
คาซัคสถานในปี
ค.ศ. 1929

ชนชาติในคาซัคสถานในปัจจุบัน

ระหว่างปี ค.ศ. 1929-1933 รัฐบาลสหภาพสหภาพโซเวียตภายใต้การนำของสตาลินได้ดำเนินนโยบายระบบชุมชนนิยม (Collectivisation) มีการทำการเกษตรระบบนารวม มีการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ไม่สามารถทำงานได้ออกจากพื้นที่ มีการยกเลิกการถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินและปศุสัตว์ ส่งผลให้มีการทำลายระบบการผลิตแบบประเพณีดั้งเดิมของชาวคาซัค ประชากรคาซัคจำนวนมากอพยพไปอยู่ในต่างประเทศ ได้แก่ จีนเจียง มองโกเลีย อิหร่าน อัฟกานิสถาน และที่อื่น ๆ ทำให้จำนวนประชากรของคาซัคสถานหายไปเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด และก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง สตาลินได้เคลื่อนย้ายประชากรเชื้อชาติต่าง ๆ มาอยู่ในบริเวณทุ่งหญ้าสเตปป์บริเวณทางตอนเหนือของคาซัคสถาน ได้แก่ ชาวรัสเซีย ยูเครน เยอรมัน เชเชเนีย บัลกาเรีย เกาหลี กรีก ไครเมียตาทาร์ (Crimean Tatars) อิงกูช (Ingush) และชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติอื่น ๆ ที่รัฐบาลโซเวียตเห็นว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ และโดยที่ภูมิประเทศในบริเวณ

ดังกล่าวมีความหนาวเย็นจัดในฤดูหนาวทำให้มีคนเสียชีวิตจากความหนาวเย็นและอดอาหารเป็นจำนวนมาก คนคาซัคในพื้นที่ต้องให้ความช่วยเหลือในด้านอาหารและที่พักอาศัยในกระท่อมพื้นเมือง ซึ่งชาวเอเชียกลางเรียกว่า “ยัวร์ตะ” (Yurt) ส่วนชาวมองโกเลียเรียกว่า “เกอร์” (Ger)

ในปี ค.ศ. 1954 รัฐบาลสหภาพโซเวียตภายใต้การนำของนายนิคาตา ครุสชอฟ ได้ดำเนินนโยบาย The Virgin Lands Programme โดยใช้พื้นที่ของคาซัคสถานเป็นแหล่งผลิตอาหารและเสื้อผ้าป้อนคนทั้งสหภาพโซเวียต ส่งผลให้มีแรงงานรุ่นคนหนุ่มสาวอพยพจากสาธารณรัฐอื่นๆ ของสหภาพโซเวียตอพยพเข้ามาทำงานในคาซัคสถาน

ผลจากการอพยพเคลื่อนย้ายประชากรดังกล่าวข้างต้นทำให้ปัจจุบันคาซัคสถานมีชนเชื้อชาติต่าง ๆ อาศัยอยู่ในประเทศกว่า 130 เชื้อชาติ จากข้อมูลในปี 2009 คนเชื้อชาติต่าง ๆ ในคาซัคสถานประกอบด้วย Kazakh ร้อยละ 63.1 Russia ร้อยละ 23.7 Uzbek ร้อยละ 2.8 Ukrainian ร้อยละ 2.1 Uighur ร้อยละ 1.4 Tatar ร้อยละ 1.3 German ร้อยละ 1.1 และอื่น ๆ ร้อยละ 4.5 ปัจจุบันคาซัคสถานมีประชากรประมาณ 17 ล้านคน

ในช่วงระหว่าง ค.ศ. 1995–2005 ชนกลุ่มน้อยที่ไม่ใช่ชาวมุสลิมได้เดินทางออกจากคาซัคสถานกลับไปอาศัยอยู่ในประเทศภูมิลำเนาของตนเองเป็นจำนวนมาก ประกอบกับรัฐบาลคาซัคสถานได้ดำเนินโครงการนำชนชาติคาซัคที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศกลับคืนสู่คาซัคสถาน ทำให้ชนชาติคาซัคกลายเป็นชนส่วนใหญ่ของประเทศเช่นเดิม

วัฒนธรรมของคาซัคสถาน

คาซัคสถานเป็นประเทศมุสลิมสายกลาง ไม่มีการห้ามจำหน่ายเนื้อสุกร และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีชาวคาซัคจำนวนมากที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่การเลี้ยงปศุสัตว์ในทุ่งหญ้าสเตปป์แบบบรรพบุรุษนั้น เหลือน้อยมากแล้ว ชาวคาซัคในปัจจุบันนั้นไม่ได้อาศัยอยู่ในกระท่อมพื้นเมือง หรือ Yurt อีกต่อไป แต่เป็นเพียงการแสดงในงานเทศกาลต่าง ๆ ให้ชาวต่างชาติได้ชมกัน ชาวคาซัคพูดทั้งภาษาคาซัคและภาษารัสเซีย แต่เริ่มใช้ภาษาคาซัคเป็นภาษาราชการอย่างเดียวยังตั้งแต่ปี ค.ศ. 2013 เป็นต้นมา ชาวคาซัคนิยมการอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิม เช่น ด้านศิลปะการแสดงดนตรี และประเพณีบางประเภท เช่น พิธีแต่งงาน วัฒนธรรมในแต่ละด้านมีดังนี้

1. อาหาร อาหารพื้นเมืองที่เป็นที่นิยมของชาวคาซัคนั้น ประเภทเครื่องดื่มได้แก่นมม้าเรียกว่า “คูมิส” (Kumys) นมอูฐเรียกว่า “ชูบัต” (Shubat) อาหารจานหลักได้แก่เบสบามัก (Besbamak) หรือเรียกว่า five fingers ทำจากเนื้อม้า แกะ และอูฐ และมีแผ่นพาสต้ารองอยู่ข้างล่าง ข้างบนโรยด้วยหัวหอม คนคาซัครุ่นโบราณจะรับประทานด้วยมือเปล่า นอกจากนี้ก็มี ปาเลา (Palau) หรือข้าวหมกเนื้อแกะ ใส่กรอกเนื้อม้า และเบารุซากี (Bausaki) ซึ่งมีลักษณะเป็นแป้งคล้ายโดนนัท รับประทานกับผักสลัด ประเภทแตงกวาและมะเขือเทศ ซุปร้อนบะหมี่ใสเนื้อไก่ ส่วนของหวานได้แก่ จัก จัก ลักษณะเหมือนเส้นหมี่ใหญ่ทอดฉาบน้ำเชื่อมจนเป็นเงาแล้วนำมาปั่นเป็นก้อน โรยหน้าด้วยผลไม้แห้งและเมล็ดอัลมอนด์

มรดกทางวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์

คนคาซัคยังคงสืบสาน
และสานต่อวัฒนธรรม
ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง
และการบรรเลงเครื่องดนตรี
พื้นเมือง

2. ดนตรี คนคาซัคอนุรักษ์ดนตรีพื้นเมือง ทั้งการร้องเพลงและการบรรเลงเครื่องดนตรีพื้นเมือง เครื่องดนตรีหลักคือ Dombra หรือกีตาร์คาซัค ทางคาซัคสถานได้เก็บรวบรวม Dombra ในยุคต่าง ๆ ไว้ในพิพิธภัณฑ์เครื่องดนตรีพื้นเมือง (Museum of Kazakh Musical Instruments) ตั้งอยู่ในเมืองอัลมาตี ส่วนเพลงที่ขับร้องจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักชาติ เสียงของธรรมชาติและสัตว์ ความกล้าหาญของบุรุษ ความงดงามของสตรี ปัญหาของสังคม เช่น ความร่ำรวยและความยากจน เรื่องคุณธรรมด้านความดีและ

ในงานเทศกาลต่าง ๆ
มักจะสะท้อนวิถีชีวิต
ของชาวคาซัค
ไบแต่ละท้องถิ่น
ได้เป็นอย่างดี

ความชั่ว คนคาซัคนิยมอ่านโคลง กลอน บทกวี และฟังดนตรีคลาสสิกและชมบัลเลต์ ในด้านดนตรีคลาสสิกและบัลเลต์นั้น คงได้รับอิทธิพลมาจากรัสเซีย เนื่องจากคาซัคสถานเคยอยู่ภายใต้การปกครองของรัสเซียมาก่อน

ในงานเลี้ยงทั่วไปที่จัดโดยหน่วยงานของทางการคาซัคสถานจะมีการแสดงดนตรีพื้นเมืองและเสิร์ฟอาหารพื้นเมืองคาซัคด้วยเสมอ เพื่อการประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ของตนเองให้ชาวต่างชาติได้รับทราบ

3. ครอบครัว คนคาซัคนับถือผู้อาวุโส ในด้านครอบครัว สามียจะมีหน้าที่หารายได้เข้าสู่ครอบครัว ส่วนการดูแลกิจการภายในบ้านและเลี้ยงดูบุตรนั้นจะเป็นหน้าที่ของภริยาเป็นส่วนใหญ่ สามียจะเกี่ยวข้องน้อยมาก ตามริมถนนและในที่สาธารณะทั่วไปจะเห็นสตรีชาวคาซัคจูงเด็กออกมาเดินเล่นโดยไม่มีสามีติดตามมาด้วย สิทธิการทำงานราชการยังขาดความเสมอภาคทางเพศ โดยเฉพาะในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงนั้น ผู้ชายจะ

มีโอกาสมากกว่าสตรี ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับรัฐมนตรีและอธิบดีส่วนมากจะเป็นผู้ชาย

4. ศาสนา ชาวคาซัคส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามนิกายสุหนี่ แต่ไม่เคร่งครัดมาก ไม่เคร่งครัดในการทำละหมาด หรือไม่นิยมไปมัสยิดเพื่อทำละหมาดในวันศุกร์ดังเช่นชาวมุสลิมในประเทศตะวันออกกลาง นิยมดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ สตรีไม่พกศีรษะ ส่วนคนคาซัคที่มีเชื้อสายรัสเซียนั้นส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์

5. กีฬา คนคาซัคชอบเล่นและชมกีฬาประเภทมวยปล้ำ ยกน้ำหนัก และชกมวยสากลซึ่งคาซัคสถานมีผลงานที่โดดเด่นในกีฬาประเภทนี้ในกีฬาโอลิมปิก และเป็นความภาคภูมิใจของคนในชาติเป็นอย่างยิ่งเมื่อนักกีฬาชาติของตนได้รับเหรียญรางวัล

ชาวคาซัคยังนิยมมวยไทยและมีการจัดตั้งสมาคมมวยไทยในคาซัคสถานด้วย โดยนายกรัฐมนตรีคาซัคสถาน นาย Karim Massimov เคยดำรงตำแหน่งนายกสมาคมด้วย

6. สถาปัตยกรรม เนื่องจากคาซัคสถานไม่ได้เป็นศูนย์กลางด้านการค้าและอารยธรรมในเส้นทางสายไหมในอดีตเหมือนกับเมืองซามาร์คันด์ของอุซเบกิสถาน และไม่ได้รับอิทธิพลด้านรูปแบบการก่อสร้างอาคารจากอาหรับ ความวิจิตรงดงามของโบราณสถานดังเช่นในเมืองซามาร์คันด์จึงไม่ค่อยมี โบราณสถานที่มียี่สิบชื่อคือ Mausoleum of Khoja Ahmed Yasawi ซึ่งออกแบบโดยกษัตริย์ติมูร์ในช่วงศตวรรษที่ 14 ดังกล่าวข้างต้น คาซัคสถานในปัจจุบันนิยมสถาปัตยกรรมรูปแบบสมัยใหม่ เช่นอาคารต่างๆ ในกรุงอัสตานา ที่ส่วนมากจะมีรูปแบบ modern styles โดยรัฐบาลคาซัคสถานใช้สถาปนิกที่มีชื่อเสียงของโลก เช่น Norman Foster ชาวอังกฤษ ออกแบบอาคารหลายแห่ง เพื่อเนรมิตให้กรุงอัสตานาเป็นมหานครที่สวยงามชั้นนำแห่งหนึ่งของโลก

อุปนิสัยของคนคาซัค

อุปนิสัยของคนคาซัคได้รับการถ่ายทอด หรือหล่อหลอมมาจากบรรพบุรุษที่เป็นพวก nomad หรือชนเผ่าเร่ร่อนในทุ่งหญ้าสเตปป์ในเอเชียกลางที่ต้องต่อสู้กับความโหดร้ายของสภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ รวมทั้งการต่อสู้ระหว่างชนเผ่าต่างๆ เพื่อแย่งพื้นที่อยู่อาศัย จากข้อสังเกตของผู้เขียนในช่วงที่ประจำการอยู่ ณ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอัสตานาเกี่ยวกับอุปนิสัยของคนคาซัคโดยทั่วไป มีดังนี้

1. มีความเป็นชาตินิยมสูง ต้องการเอาชนะ และรักษาเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น การใช้ภาษาคาซัคเป็นภาษาราชการ จากเดิมที่ใช้ภาษารัสเซีย การติดต่อทางหนังสือระหว่างหน่วยงานของต่างประเทศกับหน่วยงานราชการของคาซัคสถานนั้น จะต้องใช้ภาษาคาซัคอย่างเดียว

2. มีความหยิ่งทะนง ไม่ค่อยยิ้มแย้ม และท้าทายคนต่างชาติ

3. เทิดทูนวีระบุรุษสงครามและความกล้าหาญในการสู้รบ ในงานวัฒนธรรมที่ทางการคาซัคสถานจัดในโอกาสต่าง ๆ จะเชิญทหารผ่านศึกสมัยสงครามโลกครั้งที่สองมาร่วมงานด้วยเสมอ ทุกท่านจะประดับเหรียญตราอย่างมากมาย

4. ชอบขับรถเร็วบนท้องถนน หรือเป็น speed lovers ต้องการเป็นที่หนึ่ง หรือถึงสี่แยกก่อนรถคันอื่น ๆ สันนิษฐานได้ว่า ได้รับ

การถ่ายทอดจากบรรพบุรุษที่ชอบขี่ม้าแข่งกัน
ในทุ่งหญ้าสเตปป์

5. คนคาซัคนิยมเข้าร่วมงานประเพณี
เฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งมีการแสดง
ที่หลากหลายอันเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ดั้งเดิมของตน เช่นการแต่งกายของนักรบ
โบราณ การขี่ม้าผาดโผน มวยปล้ำ การแสดง
ดนตรีพื้นเมือง ชาวคาซัคฉลองเทศกาลปีใหม่
(Nauruz) ในวันที่ 21 มีนาคม ของทุกปี
และหยุดติดต่อกัน 3 วัน แม้ว่าสภาพอากาศใน
เดือนมีนาคมจะหนาวเย็น แต่คนคาซัคจำนวน
มากจะออกมาร่วมฉลองเทศกาลปีใหม่อีกกัน

6. คนคาซัคนิยมมอบของที่ระลึกให้
แก่ชาวต่างชาติที่รู้จักกันเพื่อแสดงความ
จริงใจ และหากชาวต่างชาติมอบของที่

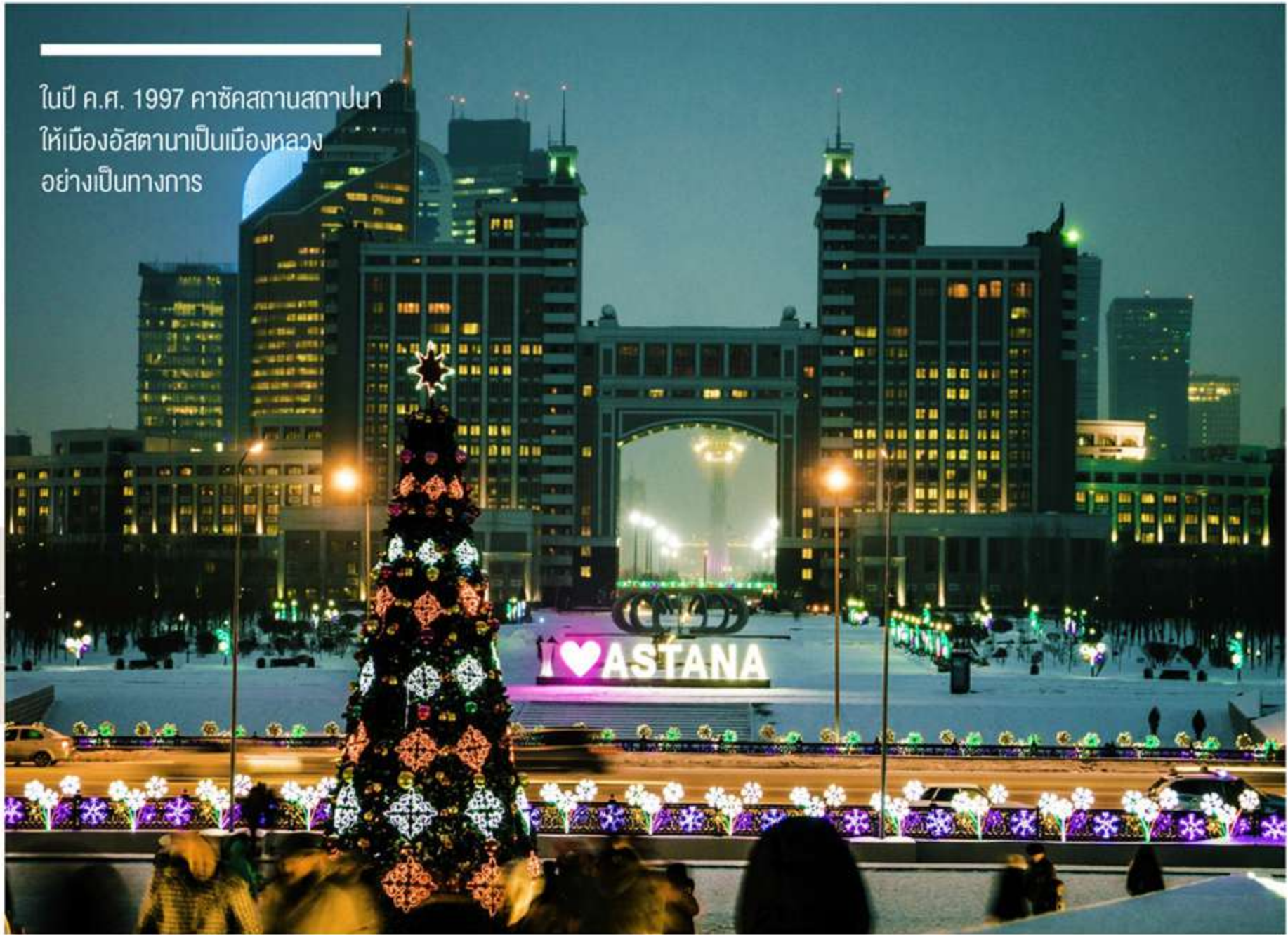
ของที่ระลึก สิ่งที่ช่วยสร้างสัมพันธ
อันดีให้กับคนคาซัคและชาวต่างชาติ

ระลึกตอบแทนให้แก่คนคาซัคด้วย ก็จะช่วย
สร้างมิตรภาพระหว่างกันได้ง่ายขึ้น ตาม
ประสบการณ์ของผู้เขียนในเรื่องนี้นั้น ผู้เขียน
และภริยาที่มีความสนิมสนมกับรัฐมนตรีช่วย
ว่ากระทรวงการต่างประเทศคาซัคสถาน
และครอบครัวเป็นอย่างดี โดยผู้เขียนได้เชิญ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
คาซัคสถานมาเล่นกอล์ฟด้วยกัน ท่านได้
มอบของที่ระลึกให้แก่ผู้เขียนภายหลังการ
เล่นกอล์ฟเสร็จแล้ว และผู้เขียนก็เชิญท่าน
และภริยารับประทานอาหารค่ำที่ทำเนียบ
ณ กรุงอัสตานาและมอบของที่ระลึก ซึ่งเป็น
ของพื้นเมืองไทยให้แก่ท่านและภริยา ทำให้
มีความสนิมสนมกันเป็นพิเศษ และสามารถ
ช่วยให้การติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการกิจ
งานของสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอัสตานา
กับกระทรวงการต่างประเทศคาซัคสถาน
เป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว

7. คนคาซัคไม่ว่าจะเป็นระดับสูงหรือ
ระดับเจ้าหน้าที่มักจะไม่นิยมเชิญเจ้าหน้าที่
การทูตหรือชาวต่างชาติไปรับประทานอาหาร
ที่บ้าน อาจมีสาเหตุมาจากอุปนิสัยที่
ไม่ต้องการเปรียบเทียบสถานะความเป็นอยู่
ของตนเองกับนักการทูต

ในปี ค.ศ. 1997 คาซัคสถานสถาปนา
ให้เมืองอัสตานาเป็นเมืองหลวง
อย่างเป็นทางการ

การท่องเที่ยว

คนคาซัคนิยมนิยมชอบเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยในช่วงฤดูหนาว ชอบมาเที่ยวทะเล เช่น พัทยาและภูเก็ต เนื่องจากสภาพอากาศที่หนาวเย็นจัดในคาซัคสถานเป็นเวลานาน และคาซัคสถานเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ช่วงที่คนคาซัคนิยมนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยคือระหว่างเดือนตุลาคม-มีนาคม นอกจากนี้ก็นิยมซื้อสินค้าด้วย เนื่องจากสินค้าในประเทศไทยมีราคาถูกและคุณภาพดีกว่าสินค้าในคาซัคสถานมาก อีกทั้งค่าโรงแรมที่พัก อาหารและบริการก็มีราคาถูกและมีคุณภาพมากกว่าในคาซัคสถาน

คาซัคสถานนับว่าเป็นประเทศเกิดใหม่ที่ร่ำรวย เนื่องจากมีทรัพยากรน้ำมันประมาณร้อยละ 2.5 ของโลก นอกจากนี้ยังอุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุต่างๆ เช่น ยูเรเนียม และ

แร่ธาตุอื่น ๆ ที่หายาก มี GDP per capita ประมาณ 12,000 ดอลลาร์สหรัฐ รัฐบาลคาซัคสถานได้ตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาประเทศให้เป็น 1 ใน 30 ของประเทศพัฒนาภายในปี ค.ศ. 2050 โดยได้กำหนด Kazakhstan 2050 Strategy หรือยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศภายในปี ค.ศ. 2050 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเส้นทางขนส่ง ทั้งถนนและระบบราง เพื่อเชื่อมโยงคาซัคสถานกับโลกภายนอก การพัฒนาการศึกษา เทคโนโลยี การสร้างพลังงานทดแทน การปฏิรูปอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม การส่งเสริมการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ การกระจายการผลิตไปสู่สินค้าอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พลังงาน เนื่องจากคาซัคสถานยังต้องพึ่งพาน้ำมันเป็นสินค้าส่งออกหลักหลังจากที่คาซัคสถานเป็นประเทศเอกราชในปี ค.ศ. 1991 เป็นต้นมา ผู้นำของ

คาศักสถานมีเจตนามุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง ทำให้ประชากรคาศักสถานมีการศึกษาสูงขึ้น และคนคาศักรุ่นใหม่จำนวนมากได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลไปศึกษา ณ ต่างประเทศและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วได้กลับมาทำงานในหน่วยงานของรัฐบาลเป็นเวลาอย่างน้อย 5 ปี ทรัพยากรบุคคลในรุ่นปัจจุบันจึงมีคุณภาพสูงขึ้น และมีรายได้สูงขึ้นด้วย

ในช่วงฤดูร้อนคนคาศักนิยมไปท่องเที่ยวประเทศตุรกี แต่เมื่อถึงฤดูหนาวที่ยาวนานจะนิยมมาท่องเที่ยวเมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และประเทศไทย ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2556 ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอัสตานา เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการในเดือนกันยายน จนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2558 จำนวนนักท่องเที่ยวจากคาศักสถานเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยเพิ่มขึ้นจากประมาณ 30,000 คน เป็น 70,500 คน สายการบินแอร์อัสตานา (air astana) บินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-อัลมาตี-กรุงอัสตานา ทุกวัน และในช่วงระหว่างเดือน ตุลาคม-มีนาคม สายการบินแอร์อัสตานาเปิดบริการบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-กรุงอัสตานา สัปดาห์ละ 2 เที่ยวบินเพิ่มเติมด้วย เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคาศักที่นิยมมาท่องเที่ยวประเทศไทยในช่วงเวลานี้

จำนวนนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปคาศักสถานยังมีน้อยมาก ในแต่ละปียังมีจำนวนต่ำกว่า 5 พันคน สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในเมืองอัลมาตี ได้แก่ โบสถ์คริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ ตลาดกรีนบาซาร์ ถนนอาร์บัท ทะเลสาบอัลมาตี (Almaty Lake) พิพิธภัณฑ์เครื่องดนตรีพื้นเมือง (Museum of Kazakh Musical Instruments) ชิมบูลัค

(Shymbulak ski resort) ซึ่งเป็นที่เล่นสกีในฤดูหนาวและนั่งกระเช้าชมภูเขาในฤดูร้อน และสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในกรุงอัสตานา ได้แก่ หอคอยไบเทเรค (Byterek Tower), Khan Shtyr Shopping Mall, Hazrat Sultan Mosques ซึ่งเป็นมัสยิดใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชีย, ทำเนียบประธานาธิบดี (Akorda Presidential Palace) หรือ White House (ชมได้เฉพาะจากภายนอก) ตึกปิรามิด หรือ Palace of Peace and Harmony และนั่งเรือในแม่น้ำไอชิม (Ishim) ชมทิวทัศน์กรุงอัสตานาในฤดูร้อน

คาศักสถานมีสถานเอกอัครราชทูตประจำอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งผู้ที่สนใจต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อและสอบถามข้อมูลจากสถานเอกอัครราชทูตฯ ได้โดยตรง

เมืองอัสตานา
ศูนย์กลางทางด้าบ
เศรษฐกิจของประเทศ

ความร่วมมือด้านวัฒนธรรม

ความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างไทยกับคาซัคสถานจะช่วยเสริมสร้างให้ประชาชนคาซัคสถานรู้จักประเทศไทยได้ดียิ่งขึ้น สถานเอกอัครราชทูตของบางประเทศในกรุงอัสตานาจะใช้ความร่วมมือด้านวัฒนธรรมในการผูกสัมพันธ์กับประชาชนคาซัคสถาน เช่น สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีได้จัดรายการคอนเสิร์ตขึ้นที่ Astana Opera House โดยนักดนตรีเป็นชาวเกาหลีทั้งหมดแต่นักร้องเป็นนักร้องชั้นนำของคาซัคสถาน เพลงที่ขับร้องมีทั้งเพลงเกาหลีและเพลงคาซัค ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมชาวคาซัคเป็นอย่างมาก อีกตัวอย่างหนึ่งได้แก่ สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ได้จัดนิทรรศการสงครามโลกครั้งที่สองขึ้นที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคาซัคสถานในกรุงอัสตานา โดยได้เชิญทหารชาวคาซัคที่เข้าร่วมรบในสมัยสงครามโลกครั้งที่สองมาร่วมงานด้วย และโดยที่ชาวคาซัคเทิดทูนวีรบุรุษสงครามจึงทำให้งานดังกล่าวประสบความสำเร็จด้วยดี

โบน การแสดงอันเป็นเอกลักษณ์ทาง
ด้านวัฒนธรรมที่สนับสนุนให้ไทย
เป็นที่รู้จักในสายตานานาชาติมากยิ่งขึ้น

การทูตของประชาชน ผ่านการทูตวัฒนธรรม

Thai Festival กิจกรรมที่
ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมไทย
ให้เป็นที่ยอมรับในต่างแดน

เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2558 สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอัสตานา ได้จัดงาน Thai Festival ขึ้นในกรุงอัสตานาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์ประเทศไทย มีการแสดงวัฒนธรรมไทย อาหารไทย และสาธิตการนวดไทยแผนโบราณ ซึ่งได้รับการตอบรับและความสนใจจากผู้ชมชาวคาซัคอย่างล้นหลาม การแสดงวัฒนธรรมไทยเป็นการแสดงรำไทยประยุกต์ และสถานเอกอัครราชทูตฯ ได้เชิญนักแสดงและนักร้องชาวคาซัคมาร่วมการแสดงรำพื้นเมืองของคาซัคและร้องเพลงคาซัคประกอบด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมีความชื่นชอบวัฒนธรรมของคาซัคสถานด้วย ซึ่งงานประสบความสำเร็จด้วยดี

การรู้เขา และรู้เรา จะสามารถนำศักยภาพและจุดเด่นของทั้งสองฝ่ายมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ การที่นักการทูตไทยที่จะไปประจำการในต่างประเทศมีความรอบรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศที่จะออกไปประจำการ นอกเหนือจากความรู้ด้านการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ แล้วจะมีส่วนช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการในประเทศนั้นมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

ไทยกับบทบาท ประธานกลุ่ม

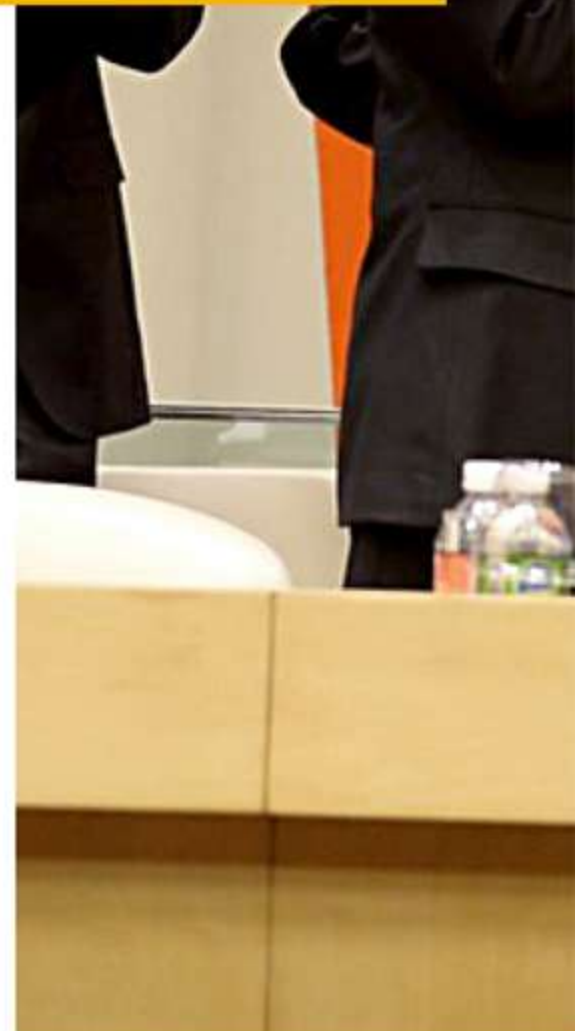

77

พริษา คุณวุฒิกร
นักการทูตปฏิบัติการ
กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กลุ่ม 77 มีความสำคัญอย่างไร

กลุ่ม 77 เป็นการรวมตัวกันของประเทศกำลังพัฒนา 134 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างอำนาจการเจรจาต่อรองของประเทศกำลังพัฒนาในเวทีสหประชาชาติ ซึ่งหากกลุ่ม 77 เห็นพ้องกันในเรื่องใด ก็ตาม การผลักดันเรื่องนั้น ๆ ในเวทีสหประชาชาติย่อมได้รับความสนใจ และสามารถสร้างผลกระทบได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ นอกจากเป็นกลุ่มการเจรจาของประเทศสมาชิกกับประเทศคู่เจรจาอื่น ๆ แล้ว กลุ่ม 77 ยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา และมีส่วนสำคัญในการผลักดันวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ซึ่งได้รับการรับรองจากสหประชาชาติเมื่อปีที่แล้ว ประกอบด้วย 17 เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่มุ่งให้ประเทศต่าง ๆ บรรลุร่วมกัน ในอีก 15 ปีข้างหน้า

ไทยรับมอบตำแหน่ง
ประธานกลุ่ม 77
วาระปี 2559
ต่อจากแอฟริกาใต้
อย่างเป็นทางการ

ไทยทำอะไรบ้างในฐานะประธาน กลุ่ม 77

การดำรงตำแหน่งประธานกลุ่ม 77 ของไทยที่ผ่านมา นอกจากไทยจะปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นประธานในการประชุมต่างๆ ของกลุ่มฯ และประสานความร่วมมือและท่าทีของสมาชิกในกลุ่มฯ เพื่อให้การผลักดันประเด็นที่กลุ่มฯ ให้ความสำคัญเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเสริมสร้างอำนาจต่อรองให้กับประเทศกำลังพัฒนาในเวทีสหประชาชาติแล้ว ไทยยังได้มุ่งดำเนินงานเพื่อวางรากฐานของการปฏิบัติตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 โดยประเด็นสำคัญที่ไทยผลักดัน ได้แก่ การส่งเสริมความเข้มแข็งและเพิ่มมิติใหม่ของการร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา หรือความร่วมมือได้ - ได้

ไทยเน้นการนำเสนอให้ประเทศสมาชิกกลุ่ม 77 เข้าใจเกี่ยวกับ
แนวทางการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

เพื่อรองรับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง
ไปภายหลังการรับรองวาระการพัฒนาที่
ยั่งยืน การนำเสนอหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงในฐานะแนวทางเลือกเพื่อบรรลุ
วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 และการ
พัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการลงทุน
ระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นแนวทางในการระดม
ทุนสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย นอกจากนี้
ไทยยังได้เน้นการสร้างความเป็นหุ้นส่วนที่
ครอบคลุมทุกฝ่ายเพื่อบรรลุวาระการพัฒนา
ที่ยั่งยืนตามหัวข้อวาระ (theme) การเป็น
ประธานกลุ่ม 77 ของไทย คือ “จากวิสัยทัศน์
สู่การปฏิบัติ : ความเป็นหุ้นส่วนที่ครอบคลุม
ทุกฝ่ายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (From Vision
to Action : Inclusive Partnership for
Sustainable Development)”

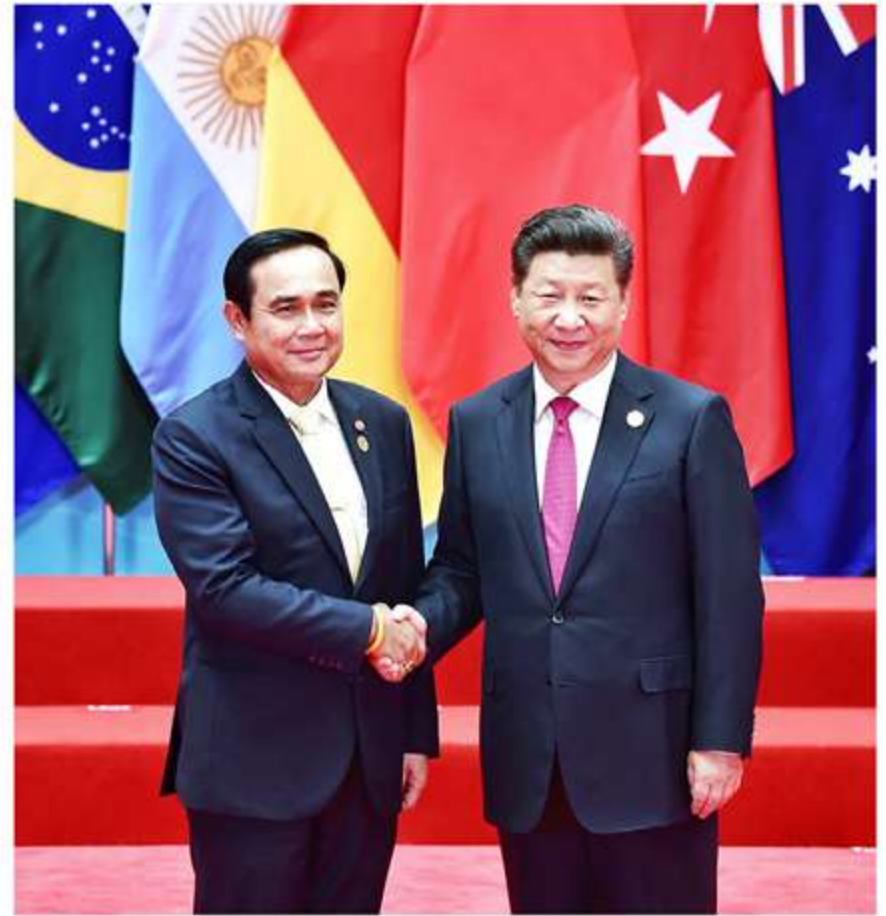

ไทยกับบทบาทของ
ประธานกลุ่ม 77 ถือเป็น
ก้าวสำคัญในการแสดง
บทบาทนำในเวทีโลก

นับได้ว่าการทำหน้าที่ประธานกลุ่ม 77 ของไทยประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งนอกจากที่ไทยได้ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนที่ครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้ว ไทยยังได้แสดงบทบาทหลักที่ไทยยึดถือมาโดยตลอด ซึ่งก็คือการเป็น “ผู้สร้างสะพานเชื่อม” (bridge builder) ทั้งระหว่างประเทศกำลังพัฒนากับตนเอง และระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้ หลักฐานเชิงประจักษ์ของความสำเร็จในการเป็นผู้สร้างสะพานเชื่อมของไทยในระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานกลุ่ม 77 คือการที่ไทยในฐานะประธานกลุ่ม 77 ได้รับเชิญจากจีนซึ่งเป็นประธาน G20 ให้เข้าร่วมการประชุมสุดยอด G20 ในระหว่างวันที่ 4-5 กันยายน 2559 ณ นครหางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะและแนวทางร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการพัฒนากับสมาชิกกลุ่ม G20 ซึ่งประกอบด้วยผู้แทน

จากสหภาพยุโรป และอีก 19 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 8 ประเทศ และประเทศกำลังพัฒนาขนาดใหญ่ 11 ประเทศ ทั้งนี้ ขนาดเศรษฐกิจของสมาชิก G20 คิดเป็นร้อยละ 90 ของเศรษฐกิจโลก โดยที่ผ่านมายังไม่มีประธานกลุ่ม 77 ประเทศใดที่เคยได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว

กลุ่ม 20 หรือ G20
เวทีหารือเพื่อส่งเสริม
ความร่วมมือด้าน
เศรษฐกิจระหว่าง
ประเทศพัฒนาแล้ว
และประเทศเศรษฐกิจ
ขนาดใหญ่ 20
ประเทศทั่วโลก

G20 2016
CHINA

十国集团领导人杭州峰会 G20 HANGZHOU SUMMIT

中国·杭州 2016年9月4-5日

HANGZHOU, CHINA 4-5 SEPTEMBER 2016

ไทยได้รับประโยชน์อะไร

กลุ่ม 77 เป็นกลุ่มการเจรจาที่ใหญ่ที่สุดในสหประชาชาติและมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของสหประชาชาติ ดังนั้นการเป็นประธานกลุ่มฯ จึงเป็นโอกาสในการแสดงบทบาทนำของไทยให้เป็นที่ประจักษ์ในเวทีสหประชาชาติ และเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี รวมถึงยกระดับความก้าวหน้าเชิงการทูตและการเมืองระหว่างประเทศของไทยในเวทีพหุภาคี นอกจากนี้ ไทยสามารถมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดท่าทีต่อประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสหประชาชาติตั้งแต่เริ่มต้น รวมทั้งสามารถผลักดันวาระที่จะเป็นผลประโยชน์ของไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่ม 77

รวมถึงผลักดันประเด็นที่ไทยมีบทบาทสร้างสรรค์ที่ผ่านมา อาทิ การลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการจัดการภัยพิบัติ เป็นต้น

ที่สำคัญ การที่ไทยได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปเผยแพร่ในเวทีต่าง ๆ ทำให้แนวทางการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับมากขึ้นในเวทีสหประชาชาติในฐานะแนวทางหนึ่งเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ การขจัดความยากจน การบรรลุความมั่นคงทางด้านอาหาร การมีสุขภาวะในการดำรงชีวิตการลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ การรักษาสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ทั้งนี้ หลักปรัชญาของ

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่ประจักษ์แก่สายตานานาชาติว่าสามารถสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

ก้าวไปสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืนด้วย SEP

ระหว่างที่ไทยดำรงตำแหน่ง
ประธานกลุ่ม 77 ได้น้อมนำ
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงมาเป็นต้นแบบ
ในการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน

เศรษฐกิจพอเพียงมีหัวใจอยู่ที่การพัฒนามนุษย์ ซึ่งเป็น
กุญแจสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน และโดยที่หลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับ
สภาพแวดล้อมและภูมิสังคมของประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะ
เป็นประเทศกำลังพัฒนาแล้ว หรือประเทศกำลังพัฒนา
จึงทำให้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่ยอมรับ
และชื่นชมในเวทีระหว่างประเทศ

การที่สมาชิกกลุ่ม 77 รวมถึงประเทศคู่เจรจาอื่น ๆ
ได้ให้การตอบรับที่ดีต่อการดำรงตำแหน่งประธานกลุ่ม
77 ของไทย สะท้อนถึงความเชื่อมั่นที่ประเทศเหล่านี้มีต่อ
ประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ และเป็นสิ่งที่ได้สร้าง
ความภาคภูมิใจให้กับคนไทยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม
บทบาทการเป็นประธานกลุ่ม 77 ของไทยได้สิ้นสุดลงแล้ว
เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ท้ายที่สุดนี้ จึงอยากฝากให้
คนไทยทุกคนร่วมกันภาคภูมิใจในการดำเนินงานในฐานะ
ประธานกลุ่ม 77 อีกมิติของบทบาทนำอย่างสร้างสรรค์
ของไทยในเวทีโลก

ดอกไม้

ประจำชาติ
ในประเทศไทย

อาเซียน

หากจะกล่าวถึง “ดอกไม้” คงเปรียบ
เสมือนกับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สื่อถึง
ความรัก ความมีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน โดยมักจะ
มอบให้ในวาระและโอกาสต่าง ๆ นอกจากนั้น
ดอกไม้ยังถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของแต่ละ
ประเทศแทนธงประจำชาติที่รู้จักกันดีอีกด้วย
ซึ่งในประชาคมอาเซียนของเรา แต่ละชาติ
สมาชิกก็มีการนำ “ดอกไม้” มาใช้เพื่อ
แสดงสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ของแต่ละ
ประเทศเช่นกัน จึงทำให้เราสามารถ
ที่จะทำความรู้จักกับชาติเพื่อนบ้านอาเซียน
ผ่านลักษณะ และความหมายของดอกไม้
ประจำชาติของประเทศนั้น ๆ

หากเราเดินทางไปบรูไน (ซึ่งมีชื่อเต็มว่า เนการา บรูไน ดารุสซาลาม) ตามริมน้ำทั่วไป เราอาจพบกับ “ดอกซิมปอร์” (Simpur) หรือ “ดอกसानขวา” ซึ่งถือเป็นดอกไม้ประจำชาติ ของบรูไน ดอกซิมปอร์มีกลีบดอกขนาดใหญ่สีเหลือง หากบานเต็มที่แล้วกลีบดอก จะมีลักษณะคล้ายร่ม พบเห็นได้ตามแม่น้ำ โดยเฉพาะแม่น้ำเทมบุง (Tem-burong) มีสรรพคุณ คือ ใช้รักษาบาดแผล

วัฒนธรรมดอกไม้ ประจำชาติอาเซียน

ดอกไม้ประจำชาติไม่ใช่แค่
สัญลักษณ์ของความสวยงาม
เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงแนวคิด
และความเชื่อของแต่ละประเทศ
ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

สำหรับราชอาณาจักรกัมพูชาไม้ดอกไม้ประจำชาติเป็น “ดอกลำดวน” (Rumdul) จะมีสีขาวปนเหลืองนวล กลีบดอกหนาที่บ และแข็งเล็กน้อย มีกลิ่นหอมเย็น นับเป็น ไม้มงคลชนิดหนึ่ง เพราะมีความหมายถึง ความสดชื่นหอมกรุ่น และเป็นดอกไม้สำหรับ สตรี โดยจะต้องปลูกไว้ทางทิศตะวันตกเฉียง เหนือของตัวบ้าน และเชื่อกันว่าถ้าจะให้ดี ต้องปลูกในวันพุธ

หากไปมาเลเซียเราจะพบว่าดอกไม้ ประจำชาติที่มีภาษามลายูว่า “ดอกบุหงา รายอ” (Bunga Raya) หรือที่เรารู้จัก กันในชื่อ “ดอกชบาสีแดง” เป็นดอกไม้ ประจำชาติ ลักษณะกลีบดอกเป็นสีแดง มีเกสรยื่นยาวออกมาเหนือกลีบดอก กลีบดอกมี 5 กลีบ ซึ่งเป็นตัวแทน 5 หลักการ แห่งความเป็นชาติของประเทศมาเลเซีย เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นและ ความอดทนในชาติ โดยเชื่อว่าจะช่วยส่งเสริม ให้สูงส่งและสง่างาม

สาธารณรัฐอินโดนีเซียถือ “ดอกกล้วยไม้ราตรี” (Moon Orchid) เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสามของดอกไม้ประจำชาติของอินโดนีเซีย ดอกไม้ประจำชาติอีก 2 ดอก ได้แก่ ดอก Jasmin-num Sambac และดอก Rafflesia Arnoldii ดอกกล้วยไม้ราตรีจะมีระยะเวลาบานได้ยาวนาน มีช่อดอกที่สามารถแตกกิ่งและอยู่ได้นาน 2-6 เดือน และจะบานปีละ 2-3 ครั้ง ดอกกล้วยไม้ราตรีสามารถเจริญเติบโตได้ดีในอากาศชื้น จึงพบเห็นได้ง่ายในบริเวณพื้นที่ราบต่ำของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ระบำบารอง ละครแห่งวัฒนธรรมของชาวบาหลี่ ที่มีการใช้ดอกไม้มาประดับเพื่อทำให้การแสดงสวยงามมากยิ่งขึ้น

ส่วนเพื่อนบ้านใกล้ชิดอย่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีดอกไม้ประจำชาติเป็น “ดอกจำปาลาว” (Champa) หรือที่คนไทยรู้จักและคุ้นตากันในชื่อ “ดอกลีลาวดี” หรือ “ดอกลั่นทม” โดยดอกจำปาลาวมีสีหลากหลาย ไม่ได้มีเพียงสีขาวเท่านั้น แต่ยังมีสีอื่น ๆ เช่น สีชมพู สีเหลือง สีแดง หรือสีโทนอ่อนต่าง ๆ เป็นต้น ดอกจำปาลาวเป็นตัวแทนของความสุขและความจริงใจ จึงนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเพื่อประดับ ตกแต่งในงานพิธีต่าง ๆ รวมถึงใช้ร้อยเป็นพวงมาลัยเพื่อต้อนรับแขกผู้มาเยือน

ดอกไม้ประจำชาติ ในประชาคมอาเซียน

ทางสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา หรือพม่ามี “ดอกประดู่” (Paduak) ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของประเทศ ดอกประดู่มีสีเหลืองทองจะผลิดอกและส่งกลิ่นหอมในฤดูฝนแรกช่วงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศเมียนมามีการเฉลิมฉลองปีใหม่และเป็นดอกไม้ที่ขาดไม่ได้ในพิธีทางศาสนา โดยชาวเมียนมามีความเชื่อว่าดอกประดู่หมายถึง วิทยุหนุ่มสาว ความแข็งแรง ความทนทาน และความรัก

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1934 (พ.ศ. 2477) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ใช้ “ดอกพุดแก้ว” (Sampaguita Jasmine) เป็นดอกไม้ประจำชาติ ซึ่งดอกพุดแก้วจะมีกลีบดอกสีขาว ลักษณะคล้ายรูปดาว เมื่อบานจะส่งกลิ่นหอมในเวลา กลางคืน เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เรียบง่าย ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความเข้มแข็ง

สาธารณรัฐสิงคโปร์ใช้ “ดอกกล้วยไม้แวนด้า” (Vanda Miss Joaquim) ดอกไม้ประจำชาติมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 (พ.ศ. 2524)

ดอกกล้วยไม้
แวนด้า ตัวแทนของ
ความสวยงาม
และเข้มแข็งในแบบ
ของประเทศสิงคโปร์

กล้วยไม้แวนด้าตั้งชื่อตามผู้สมพันธ์ คือ Miss Agnes Joaquim จัดเป็นดอกกล้วยไม้ที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดในสาธารณรัฐสิงคโปร์ เพราะมีสีม่วงสดสวยงามและแบ่งบานตลอดทั้งปี

น้อยคนที่จะทราบว่า “ดอกบัว” (Lotus) ที่คนไทยเรารู้จักดีนั้นเป็นดอกไม้ประจำชาติของเวียดนาม ชาวเวียดนามถือว่า ดอกบัวเป็น 1 ใน 4 ของพันธุ์ไม้ที่มีความสง่างาม ซึ่งประกอบไปด้วย ต้นสน ต้นไผ่ และ ต้นเบญจมาศ นอกจากนี้ ดอกบวียังเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “ดอกไม้แห่งรุ่งอรุณ” จึงเปรียบเสมือนความบริสุทธิ์ ความผูกพัน และการมองโลกในแง่ดี

และสำหรับประเทศไทยของเรานั้น มีดอกไม้ประจำชาติเป็น “ดอกราชพฤกษ์” (Ratchaphruek) ดอกราชพฤกษ์มีลักษณะเป็นพวงระย้าสีเหลืองสวยสง่างาม เมื่อแบ่งบานแล้วให้ความรู้สึกอบอุ่น ถือเป็นสัญลักษณ์

“
แม้อาเซียนจะแตกต่าง
ทางด้านเชื้อชาติ ภาษา
วัฒนธรรม แต่สามารถ
ทำความเข้าใจกันผ่าน
ดอกไม้ประจำชาติได้

”

ของความมีเกียรติยศศักดิ์ศรี นอกจากนี้ ยังมี
ความเชื่อว่า สีเหลืองอร่ามของดอกราชพฤกษ์
คือสีแห่งพระพุทธศาสนา ความรุ่งโรจน์
และความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ
ดอกราชพฤกษ์จะเบ่งบานให้เราเห็นในช่วง
ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคมของทุกปี
จุดเด่นอีกประการหนึ่ง คือ ขณะที่ดอก
ราชพฤกษ์ผลิบาน ต้นจะทิ้งใบ เหลือเพียง
ดอกสีเหลืองอร่ามสวยงาม ซึ่งพบเห็นได้ทั่วไป
ทุกภูมิภาคของไทย

หากเรามีโอกาสได้ใช้ดอกไม้เหล่านี้เป็น
ตัวแทนของมิตรไมตรีที่มีต่อกัน เช่น การมอบ
ให้กันเพื่อต้อนรับ หรือเพื่อแสดงความสัมพันธ์
อันดีในโอกาสต่าง ๆ ก็น่าจะยิ่งทวีความรู้สึก
ที่ดีต่อกันและความประทับใจให้แก่ผู้รับหรือ
แขกผู้มาเยือนอย่างไม่ต้องสงสัย นอกจากนี้
ยังแสดงให้เห็นว่า แม้พวกเราชาวประชาคม
อาเซียนจะมีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ
ภาษา วัฒนธรรม แต่เราก็มีความเข้าใจและ
รู้จักกันและกันผ่านความหมายและสัญลักษณ์
ของดอกไม้ประจำชาติทั้ง 10 ชนิดนี้ได้

เข้าใจอาเซียนผ่าน มุมมองของดอกไม้

การเป็นประชาคมอาเซียน
ที่เข้มแข็ง เปรียบเหมือนกับ
ช่อดอกไม้ที่รวบรวมอัตลักษณ์
ของแต่ละชาติสมาชิกให้เป็น
อันหนึ่งอันเดียวกันได้

ชาว บอลแก้ว

ร่วมมอบกำลังใจแก่ นักกีฬาโอลิมปิกบอลหญิงทีมชาติไทย

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2559 รายการ “รอบรู้บัวแก้ว” (ออกอากาศทุกวันพฤหัสบดี ระหว่างเวลา 22.00–22.30 น. ทางสถานีวิทยุสราญรมย์ AM 1575 kHz) มีแขกรับเชิญที่ต้องเรียกได้ว่า พิเศษมาก ๆ มาเยือน เพราะวันที่ทำการบันทึกรายการที่สถานีฯ (27 พฤษภาคม 2559) เป็นวันที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมัตถ์วินัย) และพี่น้องชาวบัวแก้วได้ร่วมกันต้อนรับคณะนักกีฬาโอลิมปิกบอลหญิงทีมชาติไทยและทีมผู้ฝึกสอน ทีมเทศสโมสร กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อแสดงความยินดีกับความความสำเร็จที่ผ่านมาและให้กำลังใจกับนักกีฬา ครูผู้ฝึกสอน และทีมงานทุกท่านที่ได้ทุ่มเทร่างกาย แรงใจ เพื่อประเทศไทยและคนไทยทุกคนติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายปี ต้องยอมรับว่าคณะนักกีฬาหญิงชุดนี้ได้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้แก่วงการกีฬาไทยและทำให้เกิดกระแสการตื่นตัวเรื่องกีฬาในหมู่คนไทย โดยเฉพาะเยาวชนคนรุ่นใหม่ เป็นอย่างมาก จนหลายคนพูดได้เต็มปากว่า โอลิมปิกบอลหญิงทีมชาติไทยได้กลายเป็นขวัญใจของคนไทยทั้งประเทศและเป็นแรงบันดาลใจให้แก่คนรุ่นใหม่อย่างแท้จริง

วารสารวิทยุสราญรมย์ฉบับนี้จึงขอนำภาพแห่งความประทับใจและบรรยากาศที่แสนอบอุ่นในค่ำคืนวันนั้นมาแบ่งปันให้ท่านผู้อ่านได้ร่วมยินดีไปกับพวกเราชาวบัวแก้วด้วยกัน

ชมภาพบรรยากาศอันชื่นมื่นกันแล้วก็ขอใช้พื้นที่ในวารสารสราญรมย์ฉบับนี้เพื่อบอกเล่าถึงความสำเร็จที่น่าภาคภูมิใจของวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยกันสักนิด เพราะเป็นทีมนักกีฬาที่มีการพัฒนาการเล่นอย่างต่อเนื่อง โดยมีโอกาสได้เข้าร่วมแข่งขันวอลเลย์บอลชิงแชมป์โลกเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. 2541 (ค.ศ. 1998) หลังจากนั้น ก็ได้รับสิทธิ์ให้เข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลเวิลด์กรังด์ปรีซ์ในโควตาของทวีปเอเชียตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) จนถึงปัจจุบัน แต่ในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ทีมวอลเลย์บอลหญิงร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจึงไม่ได้ไปร่วมแข่งขันวอลเลย์บอลเวิลด์กรังด์ปรีซ์ จากนั้นในปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012)

“

นักกีฬา วอลเลย์บอลหญิง
ทีมชาติไทยกลายเป็นขวัญใจ
และแรงบันดาลใจให้คนรุ่นใหม่
อย่างแท้จริง

”

บรรยากาศงานเลี้ยงต้อนรับ
คณะวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย
ณ วิเทศสโมสร เป็นไปอย่างชื่นมื่น

วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยก็สามารถคว้าอันดับที่ 4 ในการแข่งขันวอลเลย์บอลเวิลด์กรังด์ปรีซ์และเรียกได้ว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดในการนี้ของวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย

ทีมวอลเลย์บอลหญิงของไทยได้พัฒนาการเล่นมาโดยตลอดจนก้าวขึ้นเป็นทีมระดับชั้นนำของทวีปเอเชีย โดยสามารถคว้าอันดับ 3 ในการแข่งขันวอลเลย์บอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชียได้ถึง 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) และ ในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยได้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้วงการวอลเลย์บอล โดยสามารถเอาชนะทีมชาติจีน 3-1 เซต ทำให้คว้าแชมป์เอเชียมาครองได้เป็นผลสำเร็จที่สนามกวนเจือ ประเทศเวียดนาม ส่งผลให้ได้เป็นตัวแทนทวีปเอเชียร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลเวิลด์แกรนด์แชมเปียนคัพในปีเดียวกัน

จากนั้นในปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยได้สร้างปรากฏการณ์ขึ้นอีกครั้ง ด้วยการคว้าแชมป์เอวีซีคัพมาครองได้สำเร็จเป็นครั้งแรก หลังจากเอาชนะทีมชาติจีน 3 - 1 เซต ที่ประเทศคาซัคสถาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยได้สร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์อีกครั้งหนึ่งในการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชียที่ประเทศไทย

เป็นเจ้าภาพ เมื่อสามารถคว้าแชมป์เอเชียได้อีกครั้ง หลังจากเอาชนะทีมชาติญี่ปุ่น 3 - 0 เซต ในรอบชิงชนะเลิศ นับเป็นครั้งที่สองที่วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยสามารถคว้าแชมป์เอเชีย และเป็นครั้งแรกที่สามารถคว้าแชมป์ในการจัดการแข่งขันระดับเอเชียในประเทศไทย จากการคว้าแชมป์ในครั้งนี้ทำให้วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยได้เป็นตัวแทนทวีปเอเชียไปเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลเวิลด์แกรนด์แชมเปียนคัพที่ประเทศญี่ปุ่นอีกครั้ง โดยในครั้งนั้น ทีมไทยสามารถคว้าอันดับ 5 มาครอง

การทุ่มเทแรงกาย
แรงใจในการสร้าง
ชื่อเสียงให้กับ
ประเทศไทย
ของนักวอลเลย์บอล
หญิงทีมชาติไทย

สถานีวิทยุสราณรมย์ดีใจมากที่มีโอกาสได้ต้อนรับนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยและผู้ฝึกสอนรวม 4 ท่าน ด้วยกัน ท่านแรกคือ นายณัฐพนธ์ ศรีสมุทรนาค หรือที่คณะฯ เรียกกันติดปากว่า “โค้ชยะ” ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ส่วนนักกีฬาอีก 3 คนที่รับอาสาเป็นตัวแทนมาร่วมพูดคุยในคำคืนวันเดียวกันนั้นก็เชื่อว่า ค่ะหน้าคุ้นตา ท่านผู้อ่านแน่นอน

คนแรก คือ คุณอรอุมา สิทธิรักษ์ หรือที่พวกเรารู้จักกันดีว่า “น้องอร” คนที่ 2 คือ คุณมลิگانทอง หรือ “น้องปู” และคนสุดท้ายคือ คุณปิยะนุช แป้นน้อย หรือ “น้องแป้น” นั่นเอง

ก่อนเริ่มบันทึกเสียง พวกเรางงววยกันพักใหญ่ที่จู่ ๆ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กับทีมงาน 2 - 3 คนได้เดินมาที่ห้องบันทึกเสียง (เราได้ประสานงานกับทีมงานของคณะฯ เรื่อง การสัมภาษณ์ออกรายการของสถานีวิทยุสราณรมย์แล้ว แต่ไม่ได้รายงานท่านรัฐมนตรีฯ ว่าจะมีการเชิญนักกีฬาบางส่วนจากงานเลี้ยงรับรองข้างล่างขึ้นมามีการรายการ เนื่องจากนักกีฬาส่วนใหญ่จะยังอยู่ในงานเลี้ยง) ท่านก็บอกพวกเราทุกคนตรงนั้นว่า “ไม่ต้องแปลกใจหรือก มาเยี่ยมเฉย ๆ หวังว่าจะไม่เป็นการรบกวนการบันทึกเสียงอะไรนะ” พวกเราจึงเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีฯ ถ่ายภาพร่วมกับนักกีฬาและโค้ชในห้องสตูดิโอ นี่จึงเป็นที่มาของภาพเหล่านี้ ซึ่งหลายคนเห็นแล้วอาจงงหรือคิดไปว่า ท่านรัฐมนตรีมาร่วมรายการด้วยหรืออย่างไร พอถ่ายภาพเสร็จสักพักท่านรัฐมนตรีก็ขอตัวลงไปร่วมงานเลี้ยงในวิเทศสโมสรต่อ

นายดอน ปรมมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ร่วมให้กำลังใจทีมวอลเลย์บอลหญิง ก่อนให้สัมภาษณ์วิทยุสราณรมย์

พวกเราที่สถานีฯ หลายคนรู้สึกตื่นเต้นที่นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยตัวจริงเสียงจริง ได้มาร่วมรายการกับเราถึงห้องบันทึกเสียงของสถานีวิทยุสราณรมย์ และนี่คือบางส่วนจากบทสัมภาษณ์โค้ชยะ (ผู้ฝึกสอน) น้องอร น้องปู และน้องแป้น

 ผู้ดำเนินรายการ : วันที่เรานำบันทึกเสียงรายการนี้ (27 พ.ค. 2559) เป็นวันที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมมัตถ์วินัย) ได้เป็นเจ้าภาพจัดงานเลี้ยงรับรองขึ้นเพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ได้มีโอกาสร่วมแสดงความรัก ความผูกพัน และให้กำลังใจแก่นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย ซึ่งเป็นที่รักของคนไทย

ทั้งประเทศมาเป็นเวลาหลายปีแล้วและ
ได้สร้างปรากฏการณ์ที่น่าทึ่งให้แก่วงการกีฬา
บ้านเราอย่างมาก คำถามแรกสำหรับวันนี้จึง
ขอลามน้องอร น้องปู น้องแป้น และโค้ชยะว่า
รู้สึกอย่างไรบ้างคะที่ได้รับเชิญจากท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ให้มาร่วมงานเลี้ยงรับรองในค่ำคืนนี้

นักกีฬาโอลิมปิกหญิงทีมชาติไทย : ดีใจ
และซาบซึ้งใจมากค่ะ ไม่คิดมาก่อนเลยว่า
จะได้รับเกียรติจากท่านรัฐมนตรีและพี่ ๆ
ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่าง
ประเทศมากมายขนาดนี้ ทำให้รู้สึกตื่นเต้นและ
ตื่นตัวใจที่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นเช่นนี้

โค้ชยะ : ผมเองก็ดีใจและรู้สึกอบอุ่น
มากครับ ท่านรัฐมนตรีติดตามการแข่งขันของ
ทีมเรามาตลอด ท่านรู้ข้อมูลหมดเลย ดีใจที่
ท่านให้เกียรติเชิญพวกเราในวันนี้ ผมและ
ทีมน้อง ๆ นักกีฬาไม่คิดมาก่อนเลยนะครับว่า
จะได้เข้ามาที่กระทรวงการต่างประเทศและ
ได้มานั่งทานข้าวกับพี่ ๆ น้อง ๆ ขาวกระทรวง
การต่างประเทศ วันนี้พวกเราได้รับการ
ต้อนรับอย่างอบอุ่นและเป็นกันเองมากเลย
ด้วยครับ

ผู้ดำเนินรายการ : ครั้งนี้คงจะนับเป็น
ครั้งแรกที่โอลิมปิกหญิงทีมชาติไทยมา
เยือนกระทรวงการต่างประเทศ แต่ได้รับ
ทราบว่า ทีมฯ ได้พบกับท่านรัฐมนตรีแล้ว
ในโอกาสที่ท่านได้ไปชมการแข่งขันโอลิมปิก
รอบคัดเลือกที่กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 14
พฤษภาคม ที่ผ่านมา ชาวบัวแก้วก็เหมือน
คนไทยทั้งประเทศค่ะที่ส่งแรงใจไปเชียร์

นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงไทย รวมทั้ง นักกีฬาประเภทอื่น ๆ ที่เป็นตัวแทน ประเทศไทย พวกเราก็ดีใจที่มีโอกาสได้ร่วม แสดงความยินดีและภูมิใจไปกับทุกท่าน

วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยพยายาม ทำผลงานอย่างเต็มที่จนสร้างความประทับใจ ให้คนไทยและต่างชาติในศึกโอลิมปิกเกมส์ 2016 รอบคัดเลือก ที่กรุงโตเกียว ประเทศ ญี่ปุ่น โดยจะเห็นได้ว่า เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ที่คณะฯ เดินทางกลับถึงประเทศไทย มีพี่น้อง ชาวไทยไปต้อนรับที่สนามบินและร่วมส่งกำลังใจ ให้วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยอย่างคับคั่ง และอบอุ่น

จริง ๆ แล้วกระทรวงการต่างประเทศ ทำงานใกล้ชิดกับทีมนักกีฬาไทยประเภทต่าง ๆ มากมาย เพราะกรมสารนิเทศมีบทบาท ในการเป็นผู้ประสานงานเมื่อมีคณะนักกีฬา จากประเทศไทยไปแข่งขันในเวทีระหว่าง ประเทศต่าง ๆ โดยประสานงานกับสมาคม หรือสมาพันธ์กีฬาที่เกี่ยวข้องและสถาน เอกอัครราชทูต/ สถานกงสุลใหญ่ของไทย ทั่วโลก ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดูแลต้อนรับ และอำนวยความสะดวกคณะนักกีฬาและ ทีมงาน ทั้งเรื่องอาหารการกิน ความเป็นอยู่ กำหนดการเดินทาง ไปจนถึงการเชิญชวน ทีมประเทศไทยและคนไทยหรือชุมชนไทยใน ประเทศนั้น ๆ ให้มาร่วมชม ร่วมเชียร์ และให้ กำลังใจนักกีฬาไทยที่ขบสนาม

ขอถามโค้ชยะ ในฐานะตัวแทนผู้ฝึกสอน ทีมฯ ว่า อะไรคือสิ่งท้าทายหรืออุปสรรคที่ สำคัญสำหรับการขึ้นมาเป็นทีมระดับโลก ของวอลเลย์บอลหญิงไทยคะ และผลงานที่ ผ่านมาซึ่งทีมไทยทำผลงานได้ดีมาก โดยเคย ได้แชมป์ในการแข่งขันวอลเลย์บอลชิงแชมป์

เอเชียมา 2 สมัย เมื่อปี 2552 และ 2556 รวมทั้งชนะเลิศในรายการวอลเลย์บอล เอเชียเนคัพ เมื่อปี 2555 ด้วย ซึ่งก็แสดงให้เห็น ว่าทีมชาติไทยแข็งแกร่งและมีศักยภาพไม่เป็น รองใครในภูมิภาคเอเชีย

โค้ชยะ : เราต้องพยายามต่อสู้กับทีมชาติอื่น ๆ ที่ตัวสูงใหญ่กว่าเรา เราอาจเสียเปรียบ ในเรื่องของรูปร่าง ในแง่เทคนิคการเล่น เราจึง เล่นรูปแบบเดียวกับเขาไม่ได้ แต่จุดแข็งของ เราคือ เรามีความเร็ว เพราะถ้าเล่นซ้ำ โอกาส ที่จะสู้เขาก็คงยาก เราต้องหาวิธีการที่จะสู้กับ การ block ที่สูง ต้องมีการรุกที่หลากหลาย

ผู้ดำเนินรายการ : ทราบว่าทีมฯ กำลังจะ ไปแข่งขันในเวที มงเทรอ วอลเลย์ มาสเตอร์ส (Montreux Volley Masters) ซึ่งจะจัดขึ้น ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม-5 มิถุนายน 2559 ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และวอลเลย์บอล เวิลด์กรังด์ปรีซ์ 2016 (2016 FIVB Volleyball World Grand Prix) ซึ่งจะแข่งขันครั้งแรก ที่จีน ช่วง 10-12 มิถุนายน 2559 โดยไทยจะ เป็นเจ้าภาพในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศที่ กรุงเทพฯ ช่วง 6-10 กรกฎาคม 2559 เชื่อว่า หลายคนคงอยากรู้ว่า คนที่ได้ชื่อว่าเป็น

ตัวแทนประเทศไทย และเป็นความหวังของคนไทยทั้งประเทศ คงจะเป็นสิ่งที่มาพร้อมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ เวลาแข่งในสนามน้อง ๆ รู้สึกกดดันมากน้อยเพียงใด และกังวลเรื่องอะไรมากที่สุดคะ

นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย :

“**แปบ**ก็กดดันเหมือนกันนะคะ เราก็คิดว่าเราต้องเอาชนะให้ได้ ต้องเล่นให้ดี”

“สำหรับ**ปู**กดดันที่สุด ตอนเราทำเสียแต้ม เพราะรู้สึกที่เราทำให้ทีมเสียคะแนนคะ”

“สำหรับ**อส** เรื่องความกดดันก็มีบ้างนะคะ โดยเฉพาะช่วงที่เราเล่นใหม่ ๆ แต่ 3-4 ปีที่ผ่านมา ก็กดดันน้อยลง เพราะเริ่มชินกับการแข่งขันหลายเกมส์ติดต่อกัน รู้สึกมุ่งมั่นมากขึ้น ควบคุมสถานการณ์ได้ดีขึ้น และรู้ว่าถ้าสถานการณ์เป็นแบบนี้เราจะแก้ไขอย่างไรเพื่อไม่ให้บอลเสีย”

ตัวแทนของทีม
วอลเลย์บอลหญิง
กล่าวขอบคุณ
กระทรวง
การต่างประเทศ

ของที่ระลึกพร้อมกำลังใจ
จากชาวบึงแก้วให้กับคณะนักกีฬา

กระทรวงการต่างประเทศ
ยินดีต้อนรับและขอเป็นกำลังใจให้กับ
นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยให้สู้ ๆ ต่อไป
๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ผู้ดำเนินรายการ : คนทั่วไปคงอยากทราบว่า นักกีฬาทีมชาติไทยที่เป็นที่รักของคนไทยทั้งประเทศและมีคิวการฝึกซ้อมและการเดินทางไปแข่งขันทั้งในและต่างประเทศเกือบตลอดทั้งปีขนาดนี้ มีโอกาสได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไปหรือไม่ เช่น ไปเดินห้างไปทานข้าวนอกบ้านกับครอบครัว/เพื่อน/แฟนได้เล่นไลน์/ facebook ตามที่ต้องการหรือไม่ สัปดาห์หนึ่งได้มีเวลาพักผ่อนหรืออยู่กับตัวเองจริง ๆ ก็ชั่วโมง วันหนึ่ง ๆ ได้นอนก็ชั่วโมง ฯลฯ

นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย :
“ด้วยภาระหน้าที่นี้แน่นอนว่าชีวิตส่วนตัวก็ต้องขาดหายไป ตั้งแต่เรียนหนังสือ ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์เราก็ต้องฝึกซ้อม เพราะ**es** เล่นวอลเลย์บอลตั้งแต่อายุ 10 ขวบ โดยอยู่ทีมยุวชนทีมชาติ”

“**แปบ**ก็ต้องยอมรับว่าเรามีหน้าที่และความรับผิดชอบ ก็ต้องพยายามเข้าใจนะค่ะว่าเราจะใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไปไม่ได้ แต่เมื่อมีเวลาว่างแปบก็จะหาโอกาสไปเดินห้าง ไปเจอเพื่อนฝูงบ้าง”

“ถ้าไม่มีการแข่งขัน ปกติ**บู**ก็จะฝึกซ้อมทุกวันจันทร์ – เสาร์ วันอาทิตย์หยุด เราก็จะนอนพักผ่อนให้มาก ตื่นสาย ๆ เพราะปกติเราต้องตื่นเข้ามาฝึกทุกวัน”

ผู้ดำเนินรายการ : เห็นด้วยเลยค่ะว่า ภาระหน้าที่เป็นสิ่งสำคัญนะค่ะ ไม่ว่าจะอาชีพอะไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักกีฬาทีมชาติไทยที่เป็นขวัญใจของคนไทยทั้งประเทศจะไปไหนมาไหนก็คงมีคนห้อมล้อม อยากเข้ามาใกล้ชิด ถ่ายภาพด้วย อย่างงานเลี้ยงรับรองที่กระทรวงการต่างประเทศจัดขึ้นเพื่อเป็น

เกียรติและส่งมอบกำลังใจจากชาวบัวแก้วถึง
คณะนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยใน
คำคืนนี้ก็เช่นกันนะคะ บรรยากาศเป็นไปอย่าง
คึกคักตั้งแต่ช่วงเวลาประมาณ 18.00 น. ซึ่งมี
แฟนคลับทุกเพศ ทุกวัย มารอกันอย่างคับคั่ง
วันนี้กระทรวงการต่างประเทศจึงมีบรรยากาศ
ที่แปลกไปอย่างมาก เพราะปกติเรามักมี
งานเลี้ยงในแบบที่ค่อนข้างจะเป็นทางการ
แต่งงานเลี้ยงวันนี้เต็มไปด้วยบรรยากาศ
ที่อบอุ่น คึกคัก และเป็นกันเองอย่างมาก
ท่านรัฐมนตรีก็กรุณาเปิดกว้างให้ข้าราชการ

บรรยากาศที่สร้าง
ความสนุกสนาน
และความประทับใจ
ให้กับทุกคน

และเจ้าหน้าที่ทุกระดับ
ทุกสายงานได้มีส่วนร่วม
ในงานนี้อย่างเท่าเทียมกัน
วันนี้ดิฉันจึงได้เห็น
ทั้งข้าราชการรุ่นเก่า

รุ่นใหม่ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้าง
ชั่วคราว ไปจนถึงแม่บ้านและพนักงานขับรถ
ซึ่งหลายคนก็ไม่ได้มาคนเดียว แต่หอบลูก
จูงหลานมาร่วมให้การต้อนรับนักกีฬา
วอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยกันอย่าง
เนืองแน่น หลายคนมาปักหลักรอต้อนรับ
ทีมนักตบสาวไทยตั้งแต่ก่อนหกโมงเย็น
ชูป้ายให้กำลังใจและมอบดอกไม้เมื่อนักกีฬา
เดินทางมาถึง ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ดิฉันเชื่อว่า
พวกเราชาวบัวแก้วก็จะประทับใจและจดจำไว้
ไม่รู้ลืมเช่นกันค่ะ

2nd AC

10
Ba

2nd ASIA COOPERATION DIALOGUE SUMMIT

ความสำเร็จของไทยในเวทีโลก

ED Summit

October 2016
Bangkok, Thailand

“A Conversation
with Jack Ma on
Entrepreneurship
and Inclusive
Globalization”

กิจกรรมเพื่อเปิดโอกาส
ให้ผู้ประกอบการรุ่นใหม่
ได้แลกเปลี่ยนความรู้
ด้านธุรกิจจาก
นายเจ็ค หม่า

ในการประชุมครั้งนี้ ผู้แทนภาคเอกชนเอเชียได้นำเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุม เช่น นายเจ็ค หม่า (Jack Ma) ประธานบริหารกลุ่มบริษัทอาลีบาบา (2) นายสุนิล โชปรา (Sunil Chopra) ที่ปรึกษาอาวุโส บริษัท Tata Consultancy Services ซึ่งเน้นย้ำความสำคัญของการสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ กับภาคเอกชนและภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของเอเชีย ในช่วงจังหวะเวลาที่เอเชียควรก้าวเข้าไปมีบทบาทมากขึ้นในการสร้างความเชื่อมั่นและขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสนับสนุนของภาครัฐเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ของเอเชีย

เมื่อช่วงต้นเดือนตุลาคม 2559 บทบาทของประเทศไทยโดดเด่นขึ้นมาอีกครั้งเมื่อประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue Summit– ACD Summit) ครั้งที่ 2 ที่กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2559 โดยประเทศไทยได้ต้อนรับผู้นำและผู้แทนระดับสูงจากประเทศสมาชิก ACD ทั้งหมด 34 ภูมิภาคเอเชีย ภายใต้หัวข้อ “เอเชียหนึ่งเดียว หลากหลายในพลัง” (One Asia, Diverse Strengths)

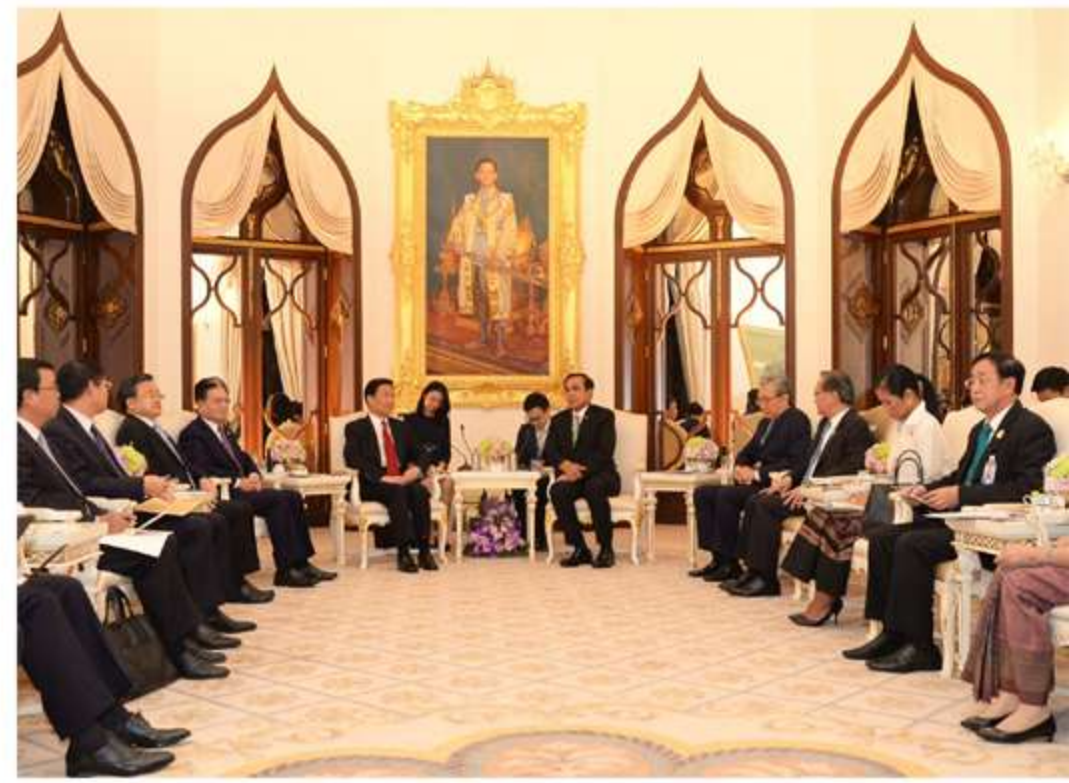
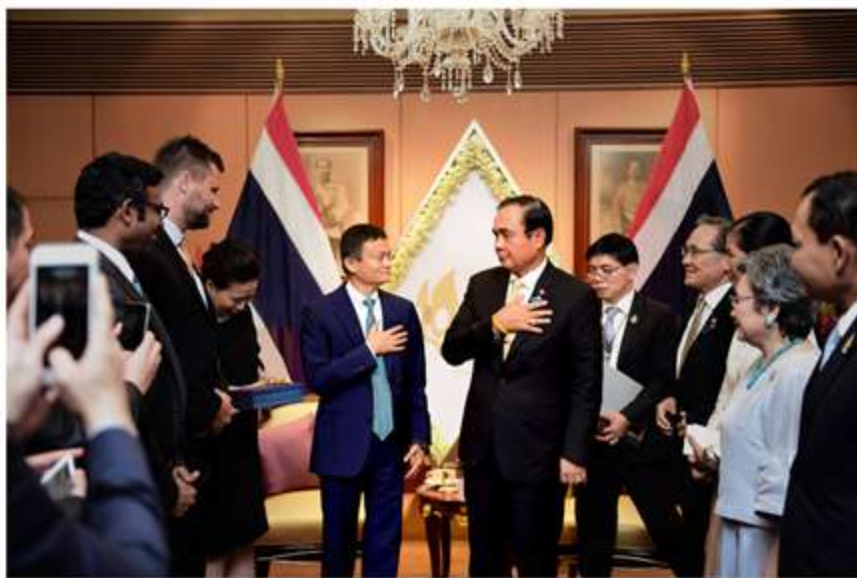
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถ้อยแถลงเปิดการประชุม โดยระบุถึงเป้าประสงค์หลักที่จะสร้างประชาคมเอเชียให้เติบโตอย่างครอบคลุมและเป็นเอกภาพ ด้วยการระดมศักยภาพและจุดแข็งของเอเชียในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกเพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

นายกรัฐมนตรี
กล่าวถ้อยแถลงเปิด
การประชุมสุดยอด
กรอบความร่วมมือเอเชีย
ครั้งที่ 2 อย่างเป็นทางการ

ในภูมิภาค การมีวิสัยทัศน์ความร่วมมือเอเชีย ค.ศ. 2030 (ACD Vision 2030) ที่จะช่วย นำพา ACD ไปสู่การสร้างประชาคมเอเชีย ที่เจริญเติบโตอย่างครอบคลุมและยั่งยืน ผ่านความร่วมมือใน 6 เสาหลักที่สอดคล้อง กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ สหประชาชาติ (Sustainable Development Goals - SDGs) ทั้งนี้ ไทยเชื่อว่า การพัฒนา ความเชื่อมโยงในเอเชีย เกิดจากการรวมตัว ทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน และประชาชน

ไทยผลักดันการมีส่วนร่วม
ของทุกภาคส่วน เพื่อสร้าง
ความเชื่อมโยงในภูมิภาคเอเชีย

รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชน ผ่านกลไก ACD Connect Business Forum ที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างประชาคม เอเชียหนึ่งเดียวที่เข้มแข็ง นอกจากนี้ ไทยยัง เห็นควรให้ผลักดันกลไกการทำงานของ ACD ให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดตั้งสำนัก เลขาธิการ ACD ที่คูเวต การเป็นเจ้าภาพ จัดการประชุมรัฐมนตรี ACD ครั้งที่ 15 ของ สหรัฐอาหรับเอมิเรสต์ (ยูเออี) และการ ประชุมสุดยอด ACD ครั้งที่ 3 ของอิหร่าน เพื่อติดตามผลการประชุมสุดยอด ACD ในครั้งนี้ และกำหนดแผนการทำงานที่ชัดเจน เพื่อขับเคลื่อน ACD ต่อไป โดยเริ่มจากสิ่งที่ สามารถทำร่วมกันได้ก่อน

การประชุมครั้งนี้ประเทศสมาชิก ACD ได้ร่วมกันรับรองเอกสาร 3 ฉบับ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ความร่วมมือเอเชีย ค.ศ. 2030 ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ การแสดง เจตนารมณ์ร่วมกันของประเทศสมาชิก ACD ในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้าง ประชาคมเอเชียในอีก 14 ปีข้างหน้า โดยเน้น ความร่วมมือใน 6 เสาหลักที่สอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ ค.ศ. 2030 (SDGs) ได้แก่ (1) ความเชื่อมโยง

เอเชียหนึ่งเดียว หลากหลายในพลัง
**ONE ASIA,
DIVERSE STRENGTHS**

(2) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
(3) การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
(4) ความเชื่อมโยงระหว่างความมั่นคงทาง
อาหาร พลังงาน และน้ำ (5) วัฒนธรรม
และการท่องเที่ยว และ (6) การส่งเสริม
แนวทางสู่การพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน
โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม
ของภาคเอกชนเพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือ
ในภาคธุรกิจสำคัญ รวมทั้งการมีส่วนร่วม
ของทุกภาคส่วนใน ACD ทั้งในภูมิภาคและ
ระหว่างประเทศ โดยเน้นการสร้างความเป็น
หุ้นส่วนระหว่างรัฐบาล เอกชน และประชาชน

2. ปฏิญญากรุงเทพฯ และแผนปฏิบัติการ การพิมพ์เขียวระยะ 5 ปี (ค.ศ. 2017 – 2021)

เป็นการนำวิสัยทัศน์ความร่วมมือเอเชีย
ค.ศ. 2030 ไปสู่การปฏิบัติ โดยเสนอแผนงาน
ให้ประเทศสมาชิกพิจารณาใช้เป็นแนวทาง
ในการดำเนินความร่วมมือใน 6 เสาหลักของ
ACD ให้เป็นรูปธรรม โดยมีประเทศสมาชิก
เสนอตัวเป็นผู้ขับเคลื่อนหลักใน 6 เสาหลัก
ความร่วมมือ ซึ่งไทยเป็นผู้ขับเคลื่อนหลักใน
สาขาการส่งเสริมแนวทางสู่การพัฒนาที่ทั่วถึง
และยั่งยืน เพื่อนำเสนอประสบการณ์ในการ
น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็น
แนวทางในการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จใน
มิติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ทั่วถึงและ
ยั่งยืนในภูมิภาค นอกจากนี้ ประเทศสมาชิก
ยังสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากกลไก ACD
Connect Business Forum ซึ่งไทยได้ริเริ่ม
จัดขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ของภาคเอกชนและภาคส่วนอื่น ๆ ใน ACD
นอกจากนี้ ที่ประชุมยังเห็นชอบกับการจัดตั้ง
สำนักเลขาธิการ ACD ที่คูเวต โดยรัฐบาล
คูเวตจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่อไปและจะมีการ

“

การดำเนินธุรกิจย่อมมี
ปัญหา แต่ขอให้มองว่า
วันนี้ว่ายากแล้ว พรุ่งนี้จะ
ยากกว่า แต่วันหลังจากนั้น
จะเป็นวันที่สวยงาม

แจ๊ค หม่า

ประธานบริหารกลุ่มบริษัทอาลีบาบา

”

พิจารณาสถานะทางกฎหมายที่เหมาะสมให้
แก่นักเลขาธิการ ACD ด้วย

3. แลกเปลี่ยนบทบาทเอเชียในการ กระตุ้นพลวัตการเติบโตผ่านความเป็นหุ้น ส่วนเพื่อเชื่อมโยง ซึ่งระบุถึงความสำคัญ ของบทบาทและความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนในการเร่งพลวัตด้านการ เติบโตทางเศรษฐกิจของเอเชียและของโลก โดยใช้ศักยภาพของเงินทุนในเอเชียที่มีอยู่ให้ เกิดประโยชน์ในการพัฒนาความเชื่อมโยง และโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาค โดยเสนอ ให้มีการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีคุณภาพในเอเชีย ผ่านความร่วมมือกับ ภาคเอกชนและธนาคารเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้ มีความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการพัฒนา ความเชื่อมโยงในทุกมิติ รวมทั้งส่งเสริม บทบาทสำคัญ ของภาคเอกชนผ่านกลไก ACD Connect Business Forum ภาคเอกชนใน ฐานะผู้ร่วมขับเคลื่อน ACD

ไทยผลักดันบทบาทของภาคธุรกิจผ่านเวที ACD Connect Business Forum

การประชุม ACD Summit ครั้งนี้ ประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างยิ่งในการริเริ่มจัดการประชุมภาคธุรกิจ ACD Connect Business Forum 2016 ครั้งแรกที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2559 ภายใต้หัวข้อ “ปลุกพลังเชื่อมโยงนวัตกรรมการเงินเพื่อเอเชียที่ยั่งยืน” (Innovative Financial Connectivity for a Sustainable Asia) โดยมีผู้แทนระดับสูงจากภาคเอกชนชั้นนำและภาครัฐจากประเทศสมาชิก ACD ทั่วภาคพื้นเอเชียกว่า 400 คนให้ความสนใจเข้าร่วมการประชุมเพื่อร่วมกัน โดยนายกรัฐมนตรีได้ให้เกียรติมากล่าวเปิดการประชุมภายใต้หัวข้อ “บทบาทสำคัญของภาคธุรกิจต่อวิวัฒนาการของ ACD” (The Indispensable Role of Business in the Evolution of ACD) โดยเชื้อเชิญให้ผู้ร่วมเข้าประชุมใช้เวที ACD Connect สร้างเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชนเพื่อให้ประเทศในทวีปเอเชียคว้าโอกาสสำคัญของ “ศตวรรษแห่งเอเชีย” เพราะภาคเอกชนถือเป็นพลังที่ขาดไม่ได้ในการเชื่อมโยงเอเชียและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีเห็นว่า ACD Connect เป็นวิวัฒนาการสำคัญของ ACD และจะเป็นกลไกที่ยั่งยืนของภาคเอกชนในครอบครัว ACD ต่อไปในอนาคต

เวทีหารือ ACD Connect ได้ฉะพาดสถานะความก้าวหน้าของภูมิภาคเพื่อหาจุดร่วมที่จะร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการเงินในเอเชียภายใต้สองหัวข้อย่อยได้แก่ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเงิน หรือ FinTech

และการระดมทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเอเชีย โดยผู้นำภาคธุรกิจด้าน FinTech ชื่นนำจาก Alibaba ของจีน Tata Consultancy Services (TCS) ของอินเดีย Money Design ของญี่ปุ่น และ CASHU ของยูเออี ได้ร่วมกับผู้กำกับดูแลด้านการเงินจากสิงคโปร์และฮ่องกงแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ในการใช้ FinTech เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนเศรษฐกิจในเอเชีย ผู้ร่วมเสวนาเห็นพ้องกันว่า FinTech เป็นหนทางไปสู่รูปแบบทางการเงินที่ครอบคลุม และยั่งยืนในเอเชีย นำมาซึ่งโอกาสในการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้การทำธุรกรรมการเงินสะดวกรวดเร็วขึ้น ตอบสนองความต้องการและตอบโจทย์การใช้ชีวิตในยุคดิจิทัล

ACD Connect ยังเปิดโอกาสให้ผู้บริหารภาครัฐและนักธุรกิจจากประเทศสมาชิก ACD แลกเปลี่ยนและสร้างเครือข่ายเพื่อต่อยอดความร่วมมือและเปิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างกัน โดยมีผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนจาก 28 ประเทศสมาชิก ได้แก่ อัฟกานิสถาน บาห์เรน บังกลาเทศ ภูฏาน กัมพูชา จีน อินเดีย ญี่ปุ่น คาซัคสถาน เกาหลีใต้ คีร์กีซสถาน ลาว มาเลเซีย เมียนมา มองโกเลีย เนปาล โอมาน ปากีสถาน สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ รัสเซีย ศรีลังกา ทาจิกิสถาน ตุรกี ยูเออี อุซเบกิสถาน เวียดนาม และไทย

การประชุม ACD ครั้งที่ 2
แสดงถึงความร่วมมือ
ครั้งสำคัญของผู้นำทั้ง 34
ประเทศในภูมิภาคเอเชีย

การหารือของผู้นำ
เพื่อส่งเสริม
ความสัมพันธ์
ในระดับทวิภาคี
ระหว่างไทย-กัมพูชา

ACD กับโอกาสในการกระชับความสัมพันธ์ ทวิภาคี

การประชุม ACD Summit ยังเป็นโอกาสให้ไทยได้กระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีในระดับสูง โดยนายกรัฐมนตรี ได้มีโอกาสพบหารือทวิภาคีกับผู้นำประเทศสมาชิกหลายท่าน ได้แก่ ประธานาธิบดีศรีลังกา ประธานาธิบดีอิหร่าน รองประธานาธิบดีจีน นายกรัฐมนตรีบาห์เรน นายกรัฐมนตรีภูฏาน นายกรัฐมนตรีกัมพูชา และนายกรัฐมนตรีเกาหลีใต้ ซึ่งช่วยกระชับความสัมพันธ์และขยายสู่ทางความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การศึกษา และความร่วมมือสาขาใหม่ ๆ ที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน

เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2559 นายกรัฐมนตรี ได้หารือในลักษณะไตรภาคีกับนายกรัฐมนตรีบาห์เรน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

ต่างประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งถือเป็นการพบปะหารือในระดับสูงระหว่างไทยกับซาอุดีอาระเบียเป็นครั้งแรกในรอบกว่า 25 ปี ซึ่งทั้งไทยกับซาอุดีอาระเบียเห็นพ้องที่จะปรับปรุงความสัมพันธ์ให้กลับมาสู่ระดับปกติ และหาทางเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันในด้านต่าง ๆ ที่แต่ละฝ่ายมีศักยภาพ ทั้งนี้ บาห์เรนยังได้แสดงความพร้อมที่จะช่วยไทยในการเป็นตัวกลางเพื่อเร่งรัดกระบวนการในการฟื้นฟูความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างไทยกับซาอุดีอาระเบียด้วย

ACD Summit ภาพสะท้อนความสำเร็จ ของไทยในเวทีระหว่างประเทศ

อาจกล่าวได้ว่า ความสำเร็จของการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาคในครั้งนี้ช่วยตอกย้ำบทบาทและสถานะของ

ประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศได้เป็น
อย่างดี ผู้นำประเทศสมาชิก ACD ต่างกล่าว
ถ้อยแถลงชื่นชมบทบาทหน้าที่แข็งขันของ
ไทยในการผลักดันให้เกิดการจัดทำวิสัยทัศน์
ความร่วมมือแห่งเอเชีย ค.ศ. 2030 รวมทั้ง
ข้อเสนอแผนงานขับเคลื่อนความร่วมมือใน
6 เสาหลัก ที่สอดคล้องกับวาระการพัฒนาที่
ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ของสหประชาชาติ ตลอดจน
การริเริ่มให้ภาคเอกชนของภูมิภาคเอเชียได้
เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้าง
ความร่วมมือและการเติบโตที่ยั่งยืนของ
ภูมิภาค ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้าง ACD ยุคใหม่
เพื่อการพัฒนาที่ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อ
ผลประโยชน์ของทุกภาคส่วนในภูมิภาค
เอเชียในภาพรวม แนวทางที่ประเทศสมาชิก
ได้วางร่วมกันทั้ง 6 เสาหลักจะไปต่อยอดให้
เกิดเป็นแผนงานเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา
ภูมิภาคอย่างยั่งยืน โดยประเทศผู้ขับเคลื่อน
หลักจะจัดตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนความ
ร่วมมือต่อไป และอาจพิจารณาแนวทางการ
ดำเนินงานของ 6 เสาหลักความร่วมมือตาม
ACD Blueprint ค.ศ. 2017-2020 โดยไทย
จะจัดตั้งคณะทำงานด้านการส่งเสริมแนวทาง
การพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน เพื่อแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ในการน้อมนำหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้อย่างประสบ
ความสำเร็จ รวมทั้งจัดกิจกรรมที่สนับสนุน
การดำเนินงานของเสาหลักนี้ให้เกิดประโยชน์
ต่อไป เพื่อผลักดันให้มีความคืบหน้าที่เป็น
รูปธรรมอย่างต่อเนื่องใน ACD ภายหลังจาก
การประชุม ACD Summit ครั้งที่ 2 ไทยใน
ฐานะผู้ประสานงาน จะทำงานร่วมกับสหรัฐ
อาหรับเอมิเรตส์ (ในฐานะประธาน ACD
ปัจจุบัน) และอิหร่าน (ประธาน ACD วาระปี

2561) อย่างใกล้ชิด เพื่อสานต่อความร่วมมือ
และกิจกรรมของ ACD ในทุกเสาหลัก
เพื่อผลักดันให้เกิดการดำเนินการร่วมกันที่
เป็นรูปธรรมในด้านที่สามารถดำเนินการได้
ก่อนตามแนวทางที่นายกรัฐมนตรีได้มอบไว้ใน
ที่ประชุม และจะมีการรายงานความคืบหน้า
ต่อที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศ ACD
ในเดือนกันยายน 2560 ซึ่งจะจัดขึ้นคู่ขนาน
กับการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ (UNGA)
สมัยสามัญ ครั้งที่ 72 ณ นครนิวยอร์ก

ทุกประเทศสมาชิก
ร่วมมือขับเคลื่อน
ความร่วมมือทั้ง
6 เสาหลักเพื่อนำไป
สู่การพัฒนากุภูมิภาค
เอเชียที่ยั่งยืน

วารสารวิทยุสรณมย์

ISSN 1513-105X

ปีที่ 18 ฉบับที่ 73 ตุลาคม - ธันวาคม 2559

วารสารราย 3 เดือนที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับการต่างประเทศในหลากหลายมิติ
ผ่านการบอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ตรงจากนักการทูตและบุคคลในแวดวงต่าง ๆ
ที่มาร่วมแบ่งปันมุมมองของตนเกี่ยวกับการต่างประเทศในมิติต่าง ๆ

ที่ปรึกษา เสข วรรณเมธี

ลินนา ตังธสิริ

มาฆวดี สุมิตรเหมาะ

นายสภานีวิทยุสรณมย์ สุภาค โปร่งธูระ

บรรณาธิการ ชลธิ์ จันทร์รัชชกุล

ผู้ช่วยบรรณาธิการ วินัส อัครภูมิ พิมพ์ชนก จิระพัฒนากุล วลัยารีนบุตร หิรัญ สุวรรณเทศ

คณะผู้จัดทำ บัญชา ธิโกศรี บุญยรัตน์ แสงทอง ธิดารัตน์ จีรพันธ์ อากร ชาลือชัย

จัดทำโดย สถาบันวิทยุสรณมย์ กองประชาสัมพันธ์การทูตสาธารณะ

กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

443 ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท

เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ : 0 2203 5000 โทรสาร : 0 2643 5093

ออกแบบ นิติกร เอี่ยมกลั่น

พิสูจน์อักษร กรองทอง สุขอร่าม

จัดพิมพ์โดย บริษัท ยูโทเปีย มีเดีย อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด

วิทยุสารานุกรม

AM 1575 kHz

ติดตามข่าวสารด้านการต่างประเทศผ่านหลากหลายช่องทาง

สถานีวิทยุสารานุกรมทางคลื่น AM 1575 kHz

หรือรับฟังแบบออนไลน์ทางเว็บไซต์ <http://saranrom.mfa.go.th>

และติดตามอ่านวารสารวิทยุสารานุกรมในรูปแบบ e-book ได้ที่ www.mfa.go.th/saranrom/th/e-book

ผังรายการของสถานีวิทยุสารานุกรม
AM 1575 kHz

ON ☒

วันจันทร์

วันอังคาร

วันพุธ

วันพฤหัสบดี

วันศุกร์

05.30 – 06.00 น.

สาระน่ารู้
งานกงสุล

รอบรู้
เศรษฐกิจ

SPICE OF
ASIA

สุขภาพ
รับอรุณ

หลายคน
อยากรู้

06.00 – 06.30 น.

รอบบ้านเรา

รอบบ้านเรา

รอบบ้านเรา

รอบบ้านเรา

รอบบ้านเรา

06.30 – 07.00 น.

คุยกัน
วันจันทร์

เราคือ
อาเซียน

คุยกัน
วันพุธ

เราคือ
อาเซียน

คุยกัน
วันศุกร์

17.30 – 18.00 น.

รักษ์
สิ่งแวดล้อม

บิวแก้ววันนี้

ปัทมกะ
สำนักราชฯ

Sparkling
English

ยุวทูต
ออนแอร์

18.00 – 18.30 น.

News &
View

หน้าต่าง
โลกกว้าง

หน้าต่าง
โลกกว้าง

หน้าต่าง
โลกกว้าง

หน้าต่าง
โลกกว้าง

19.00 – 19.30 น.

ดาวดวง
น้อย

ดาวดวง
น้อย

ดาวดวง
น้อย

ดาวดวง
น้อย

ดาวดวง
น้อย

22.00 – 22.30 น.

วัฒนธรรม
สัมพันธ์

เรียนภาษา
เมียนมามากินตะ

รู้รอบโลก

รอบรู้บิวแก้ว

รู้กฎหมาย
สบายใจ

กระทรวงการต่างประเทศ
www.mfa.go.th

www.mfa.go.th

[mfa thailand](https://www.youtube.com/mfathailand)

[กระทรวงการต่างประเทศ](https://www.facebook.com/mfathailand)

[@MFAThai](https://twitter.com/MFAThai) (ภาษาไทย)

[@MFAupdate](https://twitter.com/MFAupdate) (ภาษาอังกฤษ)

[@MFAThai_PR_EN](https://twitter.com/MFAThai_PR_EN) (ภาษาอังกฤษ)